1764

Høyædle og Høyvelbaarne Herr Biskop!
Høyærværdige og Velgunstige Herre

Da jeg jo ikke vidste andet end, at Hr. Pastor Hansen paa
Hvidegaard Capellie var Deres Høyædle og Velgunstige Villie
at Hr. Hans Hansen skulde forblive Sognepræst for Nørre Halsen,
saa vidste jeg ikke andet end at Hr. Hans Hansen skulde
have Hr. Pastor Hansens Capellie, saa længe han levede
Jeg har ogsaa hos Hr. Lund, og ogsaa andre forladt
mig, at jeg skulde see om jeg kunde faae Hr. Lund
til at blive, men jeg kunde ikke faae ham dertil
Jeg har ogsaa talt med Hr. Lund selv om Sagen
og bedet ham at han vilde see om han ikke kunde
faae Hr. Pastor Hansen til at blive, men Hr. Lund
vilde ikke, han sagde at han havde faaet Kald
til Hr. Pastor Hansens Capellie, og at han ikke
kunde forandre sig, men at han vilde see om
han kunde faae Hr. Pastor Hansen til at blive
Jeg har ogsaa talt med Hr. Pastor Hansen om
at han vilde blive, men han vilde ikke, han
sagde at han havde faaet Kald til Hr. Lunds
Capellie, og at han ikke kunde forandre sig

Høyædle og Høyærværdigste
Hr Biskop Harboë!

Saa nødig, som jeg vilde besværge Deres Høyærværdighed med dette,
som i Grunden til alt vigtigere er af min egen Indbydelighed, saa tvungen
er jeg dog ofter om Standighederne der til, og derfor gandske maatte
pardoneres mig. Med nu første Dan vittighed vil jeg nøde
Degnen, Halsen og ruge for Min Dommerres Ansigt der ved, at
Jeg aldrig har søgt at bedrage ham eller Nogen dette mindste af dette,
som de med rette kunde fordre eller tilkomer Dem selv; men da
Jeg ikke kunde finde Mig i Halsens Paastand, at ville gaae denne
Sinde, der saa lang tid efter Hans Hr Broders Død var for-
falden, og der ved fandt saadan Simpelhed hos Hr Provsten, at han med
Skrivelsen af Skrivelsen af d. 17 Septbr: tilkiendte mig at betale ¾ af
Tarni og Giers, og Noget over dette Talen af Dadem, uden først at regu-
lere Min Forklaring imod Halsens Paastand, Hvorfor Skoderne dette,
naar Hr Provsten vilde efterskrive Skifte Protocollen, kunde kiende ikke
at gaae Lovlig mere ved mindste Skaaned over den tid, da Hun ind-
gik, som en Pensionist i Dalene, da Skaaden døde in Junio, Hun omsider
in Julio, og følgelig kun efter Aar offentlig sin Løn Pension at
vi vider ved en Skaaned stod tilbage om Hun kunde gaae noget dette
i dette, som efter dette Landsvids ikke sætter saa mange efter Hendes død
var forfalden, saa var dette, at Jeg underkastede mig med Skrivelse deres
Høyædle Høyærværdighed Antoudering og gotkiendende i Efter aarets
mere som Jeg ikke var saa tydelig at forstaae dette, og Halsens ildeligere
Løb holdt med, saa overgav Jeg ham in Octobri 1 Lam og 1 Gied med
Løfte: at saa snart jeg fik deres Høyærværdighed Mening af ser, skulde
resten følge, da ikke ellers kunde maatte tilkiendes ham, saa vilde Jeg dog
beholde Hans tilstand, og for Hans Hr Forældres skyld afslaae ham
med noget: med dette Gik ad Halsen ikke; men med sine Bud og Ber-
ber stormede Mig saa ofte og længe, at jeg maatte nødes at afvikse
ham; men ikke imod bedre vidende med sine Skrivelse, han selv vilde komme
mig til Skade efter Fuldmægtighed, da vi Ville forrette om at Voldgiften
Dagen til 2 dr velkiendige og upartiske Skandsmænd, som jeg aldrig

8/3 1764

Agtrdn ak bnhirun mig af Hans Arrnad til ak forrnorrnr Ham, ja
som Hans Ralf Wrd inrdkgtr Kriwnlr Hasd addresseret sig til Worrs
Kwarn og wrdkligr Comandant v: Bülow, saa forrrslog ig Ham og
Hr General Etaditeur Andrasen; nllrr af Gristligr Wnlorrr: Hr From
og Randers, som ig rninrst Har Lilliggrd ak conversere; rnrn Halsen
blnf ude og blnf Wrd ak sslgr og giorr credit paa sin Trind Dad, saa
rnn Udbiggrr af Hstrr Larstior Dogn, som Han Var 78 Hr skyldig, aubom
d. 6 Januarii rnrd Halsens Suldmagt ak accordere og tagn imod Trind Dadrn.
d. 14 Febr: konrr Kriwnlr fra rn Kiobrnaud, som Hasd Lignlrrdrs Anwiis-
ning paa Sanr Dad, og bgiarrdr dn maatk sjrdr til Ham, som Han drrfor Hasd
bskonnk Hafrr og Frugr: Hrn Andrrn Kiobrnaud a Ronne Har Hans Hstr og
Maugr gangr paa ligr Lud til bUdnk sin Anwisning og forlangnk Frugr,
andrr Florrr ak forbigaar, som ig slr Har afskrift i Haab Wrd nogr
Ansogning forst ak indsrndr drrrs Hojagrwordigkrds Kntsendring.
Drrrn gad strrs? Da nu Sor aarnk rr i Hsndrnr, kom fra Hexor rr,
fauns ak Har Wornk i Kiobrnhafn rnrd Lar og bgiarn Hrrnlourrn: Hrn
andrrn fra Sanr Dad, ja kn fra Ronne, rnr sidrn orrrgangrr, saa
faarr ig Onsdagrn d. 20 Febr: nn Prousts-Strwning Wrd Klockrrrn
og Graverrrn i Ronne, som Jrg ikkr Wrd Gwn Wilk sidst Har Had Haak Gristligr,
og indstrwnrr til nn Prousts-Rntt ak mddr d. 6 Martii paa Halsens Kegnr,
Jrg blnf drr Wrd trurrligr Grd om Gowrnk, da ig i ak fylrd 38 Aar og drr
ovrr, som ig Har Wornk i offrntlig Lrrr-Embrd aldr ig tilkorn rr blrrrn
indstrwnk til Kognn Rntt, Gristlig nllrr Wrdslig; saarrd dog Mod og
indbildte mig ak Hr Prousten ikkrnr skortzrd, som ig aldrig i ord
nllrr Girrningrr Wrd ak Gavn forrnornnk Ham; nllrr ig Handlrr
Ham drr Wrd Jrgtrn ak staffrstr sin Uskyldighrd, og Wrd drr Trusrl bringr
mig til ak betale Halsen rfftrr Hans Kriwnlr-Dom, drr tilligr forsiedrrdr:
Dnk nyttrdr ikkr ak gaar til Proces, som Han forsiedrrdr Wilde udfalde til min
Nadrrrnl; Hvilket Tantrr jeg rnr nk monitum Synodale af 1738, som
og nk Kongrs Allrrnaadigst Rescript af d. 18 Octbr: 1742 lagdr grnnd til, som
bggn forbyder ak sktte Prousts-Rntt, udrn drrrs Hojagrwordigkrd forst Har undr-
sogt Dagrn, finder dnk forrndrnr og tilladrr dnk; rnrn da Jrg rfftrr Strwnr,
maalrk mddr, forrrfinder ig Hor Hr Prousten Wnlorrrs Hrrdigr Hr Randers
og Hr Kofod, som Hr Prousten Hark siden Har antagrk til sin Capellan pro Persona:
og faa Drgrnrns Krgnr mddr drn Udbiggrr, Han rr d. 28 Dr skyldig, drr Ladrr
sig bruge, som Procurator, og Hasd Hr Amtmandrns Tilladrlsr ak tale i Dagrn.
Hr Randrs proponerede Forslig, og brspurgte sig, om drrrs Hojagrwordigkrds
Kriwnlsr i drn Dag ikkr Var mig forrr Wisk, bgiarrdr og Hr Prousten Wilde
Ladr mig forr drn; rnrn svarrdr: drrsom ig Vad drr om, skulde dnk skrr: ig
tang drr til, som Kognk Jrg forrnrrntr Var i sig snlf billigst udrn Bon og bgiarring,

Hvor paa Hr. Provsten blev ildsindig og sagde: Hand vil vide ved mig ikke paa mine flere ord, recolligerede jeg igien og erklærede ak ville vidne for Retten, dighed og kaldte mig ind i en anden Stue, førend vilde mig der høre Höjehrværdighedes Meening i den Sag: Jeg ak betaler igien med Ærbødighed førend vilde høre ham igien, hvor paa min Indsigelse imod Halsens Paastand og Hr. Provstens Dåkning forunderlig grunder sig; nemlig: at det som Var ubetalt til Skoderne kunde aldrig paalegges mig anden gang ak betale til Dem, og naar Eiden afhøres, da Hun indgicd, som Pensionist udi Kaldet, saa staaer intet tilbage, som Hun ie skylt i Levende Live før oppebaaren uden allene Ved og Fyratøer for en Skaarad, fr: Juli, om der og skulde Vore Rett der til! Her til blev ieg svarende; men Hr. Provsten gick strax ind og satte Retten, som blev allene bekiendt med de anførte gode Mend og Brøder, hvor af den ene Hr. Kofod tilligemed førte Protocollen, som den unge Notarius, Hr. Bernhold, dagen efter skulde holde Auction hos Hr. From, der boer nest ved Hand. Da saavel Provinigen var indført protesterede jeg der imod og anførte saa vel det Monitum Synod: som det Kongl: allene: Rescript, hvilket saavel var i Hænder, og Skibs Tilligemed var ingaaen, og flere dagligt kunde erfare, som en Dag af ingen betydenhed, hvor med det kunde hastes: men Hr. Provsten lod tilsvare, at som Sag var ingen Tilligemed om Vidnerne, hvilket Bornholms Provst den tilladelse ak sætte Provste-Retten: dog uden ak producere dem, mundtligt den maatte vore conditionaliter, og efter Dagens beskaffenhed og der for saa vidt nu, som Nogen tid tilforn er blevet berammet dertil producerede jeg Hr. Provstens Skrivelse af 27de Septbr: og som ieg baade der udi var anført hvad og hvor meget jeg skulde betale til Halsen, samt trunket det Misfalds Ord imod mig, førend jeg skulde betale til Halsen, Proces, forlangte der for anstand til en Dette-Dommer kunde beskikkes; men blev med Ærbødighed forbidelse Kaldet en Ærlig og Oprigtig Mand, hvor for Hand ieder Gang sit Dommer-Dom: Dagen blev da udageret og optagen til dem, som jeg mente ak Eiden udfordrede andre Eenboer end en Præstemand.

Hvad der nu bevæger den Høie Hr. Provst ak Vise sig saa nidkier i den Sag paa Halsens Vegne begriber ieg ieder uden det maatte vore for ak Gienge en eller anden af Hans Creditorer; Hr. Manden er bekiendt ak besidde Ære af det gode; men dette seer ieg, ak den som dennes Höjehrværdighed kommer mig ieder til Hielp med Gunstigst Resolution ak afgiøre Dagen, saa bliver enhver Retsindig Mand ieg maae raadspørge den, som Gud vorde skal vore Höjeligen imod mine Villie; Hr. Jeg begierer intet andet end ak giøre ret, og skee ret, ja det samme, som i sin Tid maatte Vore Fædre mine egne Umyndige, og mest alle Umyndige Børne. Indslutter mig saa under dennes Höjehrværdighedes Beskaagen protection med forbliver

Deres
Höjædle Höjehrværdighedes
ydmygste tiener og Forbeder

Hans Jørgen Lund

Vester-Maria Præstegaard
d 8 Martii 1764.

Pro memoria

Eirund Lam og Gios, som d reuiste Forretter Vi nyde Lidh af Gyldr
Øre in October: og re Fuldrus Andrel dr af 8 Lam, 11 Gios.
Dat, Rug, Byg og Hafer; uun i Vidr, Gyldr Øre i Tønden, Hvor af Lidh
for Tienden indkommr; uun dh uunder Longr ofter, dr af Fuldrus Andre
3 Tdr 3 Skpr Rug, 12 Tdr Byg og 12 Tdr Hafer.
Paaske Arrigheder, som re nh sigtch Rug Brød og 20 og af Hver Gaard til
Taasten, dr af Gaar Fulden 11 og 2 Alb af ostrunch til Hver Højtid.

1. Alt Hvad dr nu var forfalden af Dotter til Fuldrus Mad: Halsens
Døds Dag, var Hunden og vrdentlig Entall, uunlig Paaske Arrigheder
og Højtids ostrunch; uun da Hun nu Død i Julii maaned, saa var is
Hver Fulden Lam, Gios eller Dat forfalden for uun tuid ofter, Hvad
adgang kan da Hendes Bon gaar ah paastaar dh, som ieder forfalden?

2. Ved Naadsens Aar talr Lønen billigr om Arvingerne, og Hvor ingen
Fuldr re, eller Bonh dør, dr tilkommr dh Arvingerne; uun Ved Pensio-
nen sees allerne til ah forre bijgge Gyldrlig maangel for re Fuldr
Hendes Løn tuid; uun talres ieder nh ord om Arvingerne, dog Vilde
Hendes Bon giverne indkrnes dr udj, som nh nyde Naadsens Aar.

3. Den Eirund og Dat, som Gyldre imod Fuldrne af dh rette Aar skal is
vere og tiene til opfold for den tilkommende tuid indtil Eirund
igiven falder, naar nu re Fuldr gaar nyde Dotter af Ecteskab
og dør saa uun tuid førren Nogen Eirund igiven er forfalden,
saa begiærer Hun is intet og ligger saa lidh kan haven erogen
Krett dr til for den tilkommende tuid, følgerligt ej heller kan arves,
og uun uun saalidre ah Gaar giorch Hendes Bon uunder ved jeg Var pligtig.

4. Naar nu Fuldr skal gioren Pension, saa kan den ieder begiærde for
Naadsens Aarsh re ude og maa da regnes fra den tid,
Dotter Var ude for Mad: Halsens i Junii Exlaaned, da Hendes
H. Exland Død, uu dør Hun omsider i Julii Exlaaned, skulde
dr nu ofter Hendes Bons Indbildning tilkommer Hun nogen
af Eirunden, saa staar dr is ieder uunder af Hendes Løn tuid til,
dagen ved re reuiste Exlaaned, i Hvilken Hun is Selv har oppe,
kan nh sin Fuldr Pension, Hvad Krett re dr da i Hans Paastand?

5. Dh Faldes nu praxis ah skal arves af Eirunden, saa vidt Fuldrne
Andrel dr af kan beregnes til Døds Dagen; undskiønt Eirunden ieder
Var forfalden; uun kan dh gotgiøres ah skiedt nh eller to skader
re stenk, saa vil jeg bevise dh Hvorledes Skred ofter Fuldren, Mad:
Katrians i Skouf Eier Bogen, ej heller ofter Fuldren, Mad: Sode i Nilaj
Bogen, og ligr saa lidh ofter Fuldren, Mad: Schor, Gor af Bogenh, kan
da dh Faldes re praxis, som skeer ringang og ofter Faldes re andre.

6. Dh anføres af Halsen og flere, som nh argument imod mig, ah naar Nogen
Dør, som har Pension af Kongen, eller re Fuldr, for Hvilcken dr er tuid
satt i Fuldr-casen, saa beregnes dette til Døds Dagen og tilfalder Arvingerne,

Ellers Gud vaare dyb og Grund: omne simile claudicat. En Konge har vel Magt til at giøre med Sit Gaard hans Vil, og forbinder ingen til Sit samme, kan og vore ligr ingen rette den Døde Arvinger eller en anden troende Christen tage det da Gaarden Fordrel eller Afgang den Ved for Casten. Det andet af Enke-casten, derfor er indskudt en Capital Gaar Rente Penge ere til Døde dagen; men har en Enkes Mand ved gisnk Pension, som dog ej videre er falden i H. E. Halsens døde, saa maatte det vare Uderlang noed, at hans Enke igien, som Mad: Halsens Gaar Gensk Pension i fulde 15 Aar, og for Mig at gaar pensteret for og i Fuldskirsog 18 à 19 Aar, uden vuden at pensere til Gruds Død længere, Hvor vidt E. Provsten en maatte Gaar Ant paa sin Vid og Fry i vel under Caster vig i underdanighed Deres Højeerværdighedes Bortanelning, og Vil ansee det for en Velgierning om det gunstigst Ges paa tgunk maatte underdenes Mig, der skal vare og blive en Ærbødigst Gaar, under Deres Højedle Højeerværdighedes ydmygste tiener

H Lund

Höjvälborne och Höjvetenskaps fulle Biskop
Höjvördnadsvärde Kollegium och Kamrater i Christo

Vördsamt

Vores Höjvälborne Höjvördigste Höje respective Herrar vil dat 30 Jan.
a:c: Gunstigen och nogsölgende Kongl: Extra Ordinair
Post ere nogle Dokumenter, Skrivelser som ere ubetydelige
til samtlige Provinciers Efterretning, men Kongl: Majt ere
ikke saa nøie som mig, da ere ikke Penge imellem, hvorfor Kongl:
vil Provincie-Stolene, og Norske Etats Varne, som Academien Ans
=drefne ikke Opregnede for de gange Staders Vedkommende
ikke. Saa med omgaaende en Tabelle over Kobber og Sølv, samt
attester, ang: deres Klokkegodser og Ergrevenaale. Ing: Kongl:
vil dat Cobb: skal tilsendes Vores Høyærv: ved nye Mr
Halsens indstrengende Begiering saa indrettet som noie kand
skee Lund, ang: den Pension som Enke Mr Halsen for
nyttes sig vil Vore Vedkommende til nøie Jens Hr Provst, og
Vedkommer til Landes Oeconomie, ere saa vel Lund
vil afgaae Byen i Midlertid, da ere billige med Hans
dero gode Vilje vor allerydmygste Klid i at bringe Sagen paa rette
og billige Punkter, ere og tilsinden til den Ende forrettede Sam
Vores Høyærverdigste Skrivelse i den tvedelte Ting vil indrette
Sagen ikke vanskelig om, at vil vor nøiagtig, som ere forsikkret i den Dag
Sagen ikke skeer til Skade, men Mandens Vare til mere Sikkerhed
Kommendering skeer, saavel og i sin Forretning de Pleiemend ikke nøiagtig,
paa Skrivemaade, vil Madme Halsen allerede i Lunds Navn Dedsfornd
Sande vidnemaal om Pensionen Lund de tilkomne, skeer ikke Sagen og
for Arbeidet ligeledes skeer Meldinge; da nu endnu ikke Ingen Kvittering
Over vil indsendt, maatte Lund Ting Ombud endelig corres, da Hr Lund
forsikkret paastaar vil erlegge Penge Rett uden Vores Høyærv: Fornø
=delse dette Sagen, skeer erg replicerede vil Vogen allerede var
vil mig undertegnet, og Sagen strandede Sagen om Vores Høyærv:
Erkiendtlighed, som erg skeer Sagen communicerede Sam. Skrivelse for
=Ordningen Sandt i Vogen til nu bedre Brug Vi maatte blive
anordnede, det gl Klokkegods vil ing Vedkommende Sagen Vogen
og Kvitteret Sam Skrivelse, skeer erg nysnævnt vil den Lunde
skeer ind til Sagen Kontor, skeer nu som Skrivelse producerte
Sagen og i Aaben, skeer Vogen Fuldkommen, skeer Vogen

13/31764

Ronne d: 13 Martii
1704.

Vnderdanigst Tienere
Stenbye

Høyædle Høyærværdige
Gunstige Høy Biscop
Bøn med Din Velsignet!

for alt bestandig Faderlig bevaagenhed mod mig og mit Kaldsign
Sønnes Handling aldrig fuldtalsn. Deres Høyærværdighed Læsning haver
Hand saa mennet mig, saa vel som alle i sit anbetroede Residents. Til
nogent Høyt og for menighedens Gavn fortrinligt nye ring paa mine aldersdom
dage, sc. til 2 Collegiger Menigheder, som 2 nær slet knæst hverandre, og en
dyrlig mand for Guds Øine ret ren Hjertens Hand forestaar og betiener
saa vel, endog som Confirmen saa nu langt fra alle i Menigheden ret
endelig og for den store Confluxe af Kaldsign for Stavnsbaandets skyld,
som Kjøbene til Nexøe og omkring liggende til at boe ved allene ne, blir
dog i Nexøe med Kirken og betiendt Gaard til for Præsten, og
Præsten Jomfru Louise af Nexøe 10 dele Huus Fader der blir i Gaarden, Nexøe-Kone
den Byg lidt over 20 td blir næsten saaledes mindre end omskrevet, De
signe: De tiender af Korn-Sæd rent, mange saa vel Byg og Havre, skal
Kirken have den signe De saa kiøbt for Korn Sæd og tiender ni dukat. for
Kirkens skyld at Folden med dette Kirke Collectur ing og Huset. Med Bøn
til Gud, Flid og Studeren saa ing en tient Kirke paa 7 de Aar, men i alt som
Degne-Præst Kirke i lauvet 31 Aar. Kom endelig Nexøe-Menighed skriftlig
ing ydmygst androg for Deres Høyærværdighed, skiøn det betiendte Korn
bud Aggerboer Folden sin Saand, som da bonden i Gaard med min Capellan,
som næsten Deres Høyærværdighedes skriftlige Formanning end Præsten til sam
Sær Enighed med mig i Kirkelighed uden Forskrivelse, skiøn for ing allerydmygst tacsne. Sær vorent mig stridig for ing skiøn Loven snek Folden
Nexøe-Journal over Døden, Fød og Vielsete, saa at Kirken-gange kunne
ida og Børn til Daaben uden fremkommen Anmeldning for mig
skiøn De nøiagtig næsten min ansøgning uden end Byefogeden næsten Høy
Amt Mandens og Provstens ordre i Kirkelighed adskrevne, at De skulle,
som brug var over alt i Dane, rette sig næsten Kongens Lov og Ritual,
som befaler Provsten at Folden bogen paa sin bolig, skiøn Deres for-
rentningen Kirken-tienisten angaaende skal nøiagtig indføres udi, skiøn
den tanken i Dem ing senere forsaas sagen kun at bestandig vær skiøldt
Sad i den mueldigen til mig, skiøn for ing med min Huustrue af fuldt
Hiertens og Kongens næsten at komme fra dem. Eldste Sadre! med

19/3 1764

budrödnesse og graad nøttes mit til sinds at kalde brug mig til
disse 2 velsignige Menigheder, da ing formedelst sygdom haver bnlagt
mig ikke at kunde saa supplere til Kongen, om at blive i mit lidet
kald dog at storre herlighed, som saare saare, stor ing saadan brun
ildebrand, sure plat mine, mine børn og lisse kostes 3 a 4 tilat
bygge mit brød ind, og ikke tarvelig at leve, naar ei aarlig kaare
bentalt Capellanen, forudden saare løn nøttes forordnigen, 50 dlr
for sanes kost, og professeret sanes bekostning fra min gaard 2 dn gange
ikke gang, som sand bore i Nexøe, med korn sende, vegne, klæder og
skoe, for maare ei ni at holde en Preceptor til børn børne paa dnne
paa aldting kostbare stæd. Kiereste Fader! gud er mit vidne: ing søger
ei kordnes rigdom, men som kalder mine børnes Christelige education
sinly mig i Jesu name til at naae mit øyemed, bønhør mig i dette, som
ing bad mine ubetenkte ord om, til at faae en kierte, som eng
snell sk. D:s kunde forsyne paa min alderdom og holde en informa-
tor til mine børn, som saa godt ingenia. (2) at Capellanen maatte blive
residerende nøttes mig, til sist Nexøeboe arbeider paa for at ligne kiøbe
ne betragtninden indkomsten, uden Successor, uden til at andet stod for-
skiøt, at ei Christeligen kunde forlade sin arbeide. Disse 2 bønner
at faae min allernaadigste Konge ei mig, som staar paa graadne
bredden i Dø sand budrøstes nigen dsl: gammel underdan. Kiere Høy-
ærværdige Herr Biscop! sinly mig tilat naae nt kalde med i kirken paa Moen
sidstan uden Falster paa Boiden, saa vil ei gloede os i gud og taske Deres Høy-
ærværdighed, ia ei med vore 4 smaa børn giøre alt det ei kand til Deres
Højærværdighed, kiere Kirkes og Børnes formindelse paa vore unge stæd i nu
kommende tidsdrum, til ei om nu kiere tid faae gleden sat i vor dødy
timel. Har da inn stor naade for mig at gloede mig med nt faae
ord til gienstar, at ing dertil kand sun Deres Højærværdigheds gode
bekiendtskab, om hand vil være mig med i dette kommende min kiere
svare kone at bygge inden ansøgningen hos Kongen. Deres Højærvær-
dighed med vore kiere Børn og ekstelige Børn tilbedes himmelig
nt langt liv under Guds naade og vele signelse af

Deres Højædle Højærværdige Gunst
Min Gunstige Hr Biscopes

underdanigste tienere

Nexøe d 19 Marts
1762.

Som Raadsmand i Klosu
Henric Bucchollz

Frideric Monrad

Dignu til Nexøe Kaldes ved sit dygtige og skolen embden
for synne ved dag: Hr Lars Hiorthes Søn Niels Fridrich, mine, som sand gaaer
som kiøbe tausent jagter børnenn sam ifen, men tør komen til sam signinden
Kalamitets gik mig lidt sugeti, skerfor ing bønner sam maa bestikes nattn
ved at komen, uden sende en til skolen sold dagsdom i sit stæd.

Höjädla och Höjvördiga
Hr. Biskop
Gunstige Herre!

Da Velædle og Velvördige Hr. Ulrich Christian Rüring, Høyen-Ærværdig Velædle Høyvørdige Hr. Provst Borchhoff i nogen Tid har havt mig mine Børn for Øye, og Regnskabene, som mig af Hr. Provst Riis Accord 350 Rdr. ikke gielde for Hr. Embedsgiernings Skyld, Hr. Provsten Rüring forlanger, da Hr. Regnskabene ikke kand forfattes, førend de Hr. Rüring Ord-Fører; Da nødsages mig underdanig Hr. Biskop Høyædle Høyvørdigheds Naade og Gunst, at jeg maatte faa min Fader mig for Hr. Provst Høyædle Høyvørdigheds imod Hr. Rørings Obligation paa 350 Rdr. til Ord-Fører med Laant Hr. Regnskaberne og som jeg agter mig, om Gud vil, til Kiøbenhavn for at søge min Lykke, kunde skiøtte Dag med Hr. Høyædle Høyvørdigheds Forordnings Skyldige Residence Condicionaliter.

Hr. Regnskaberne i Velædle Høyvørdigheds Hænder gaae Stand, da jeg Ære til den gamle Forfatter, og maatte saa gaae som ogsaa den afdøde Hr. Provst Riis, at jeg uden Skade intet profiterer vedkommende. Aar 1759 d. 24 Octob: Blev undertegnede Hr. Provst Riis Visitats Kiøndt 4 Vinkiær og Forordnede Rammond, som nu er Præst, Hr. Visitats for 6750 Rdr. 2 Mk. Smørkar

26/3 1764

Kiöbning af Hr. Probsten Steenbech til Vandmøllen,
som, saavidt og skee kan uden Præjudice
af Hans Høyædle Høyvørdighed.
Hvorom Hans Høyædle Høyvørdighed
ej behager at bekiendtgiøre Hr. Kiöbing og magelig
Arvinger Grunden Jorden, Vandmøllen
angaaende, at ingen Obligationen afbetalt
sætning, da vil ej jeg Obligationen afgive,
dog skulle gjøre Forgiæves Ekspence. Hjælpe
ded saavidt og Lagrum: Velsignelse Exempe
ning over Hans Høyædle Høyvørdighed
med gunstig Hjælp Familie Forsørgning med
Commission

Høyædle og Høyvørdigen
Hr. Biskop
Ganske Underdanigst

Lapicke Kirkegaard
d. 26 Martij 1764.

Underdanigen tiener
C. Wilde

3/4 1764

Hvidkilde og Højerupkloster Hrr Bisker,
Højgunstige Velgunstere og Landsfædre i Christo

Den Hæderlige og Kirkens Tjener, som Deres Højerværdigheds Brev modtog
i Deres Høj respective ugl dat 9de Aprilis, nemlig Mad. Larsen
Ribe, som har givet Anledning dertil til Undersøgning, om Aarsagen
kunde findes for saa bratte Skriftemaal, Land og Kirke gik
denne tilforladelige Efterretning om.

1) At den for nærværende Tid gifte, men da Ægtemanden ugl
Hans blev begravet var Hun skriftet gift med Lærer
Ole Jacobsen Hjemmeligt, som Hun har tilmeldt sig Malene
Lars Niels Datter, som ej er bekræftet med Hans min

3) Er ikke Vitterligt at Hun sig selv Hun har begaaet nogen Ligt
mened, og Land sig derom med Rimelighed giver maatte
4 det Hun i alt Hans Afhørelse, saavidt mig er bekendt, har
forholdet sig ganske Sandfærdig, og uden Forandring
Skriftemaal

Hvad H. Lunds Brev med M. Halsen angaaer, da har sig, siden
sidstnævnte Præst kom ud i Byen, sig slet intet derom i Almindelighed
hvorved Hun kan ej giøre, og skal imidlertid Deres Højværdighed
forsikre Hr Lund er vitterligt at betale Halsen Pensionen til
Hans Moders Død, og derunder Degnens Enke Fattig, og for Lunds
=lig dertil Forvendelighed ugl 1735, da Hun og i sidstnævnte Aar
paa samtlige Grev og Amtmænd sig maatte Hun Degn=
=ens Halsens Person Hun sig bekjendt Hun ej betale
Skib til Hr Præst Lund og Degnen, men de fattige Børn, und=
=skjønt sig nu ikke i Følge ugl Kgl og Forordning Hun kunde
Hun dette Embedsbrev, Hun Hun dog, da Kommunen blev Hun
forbjudt, Enstlig derpaa erklæret, at Hun selv gav at betale
med Degnen, forsømte, at Hun sig Land tilskrive, Hvorhos
Vom Kunde skulde dem vise Mand, henvendte sig dertil giør dog at
=ette for sig, men ikke Præsten sig dertil Hun gode Mand
giorde, nemlig at Hun anmeldte og skriftlig for Præsten Hun
erklærte, at Mad. Halsen i Troende Ende Hun de ophørende
skulde Penge tilbage af Pensionen, og at Hun alsaa Mad. Halsen
eindskyldig, hvorved Hun dog Hun erklærte, at man Deres Høj=
=værdighed gerne Beliefer i Sagen, Ved Hun og Gode sig, Kommer
Person ydmygelig, dog det for Kommer mig Vitterligt, Hun Mandens
Hvorken Hun Rang, Alder Degns, Ej er og Hun Kjønd det mindste
Hensyn sig i denne Sag, for vidst Hun Deres Højværdighed
Ustraffelighed, og forsikrer Hun, at det gandske ikke var Hendelsen

24/4 1764

Dd

Høiædle Høiærværdige og
Høi-lærde Her= Biskop Harboe!

Eftersom Jeg vor Pogum for Skakier Hannig
Jens paa Bornholm Mathias Rasmussen Kön
ne var Pölur stal vorn afgangen, og Jeres
Embede Vacant til Dem som Den allerhöi
ste Ehre Forsyn Dertil vil beskikke,
Saa maa ieg underdanigst og ærbödigst
Le mig, som Jeg ivi Kiöbenhavn ogsaa 20=
Aar Tiener vorret Kolonjolder, og ivi Aar
Personlige Embede: som ieg med all troskab
Flid og Exakthed: Jeg ret mægter vil og Vidder
Kondighed, Forsvarlighed og saa med mit Hus
Stell at Sværte kand, da Jeg ogsaa 3 Aar i Ve
renlige Pinkter og Fiels vor Kondighed Jeres
vorret bevist, Ska ieg Jeres Naade mit Hiælpe
me og Bönder mig ske Ydmo Suppleere, Hiælp
Deres Allernadigst Ehre bevoge Deres Höiædel
Jeg Hierte at beskikke mig til at Vorre Vo
re, Vogn for Skakier Hannigsdaa Bornholm

19/5 1764

i afvigte Mathias Rönnes Dod, stander mig
nu Deres Høis Velgiørenhed, da det var
Deres allerhøieste Gud behagelig, som og saa
Deres Dyr kun ikke høiere Velsignelse
at ing Undersaat kand ønske sig til
allerhøiest Deres Høiadelige Høiheds
Værdighed at fremkomme med min
Underdanigste Ansøgning, Deres Høiheds
og Velbaarne, som Underdanigst maatte
at Obtinere og nyde Dette Vacante Degns
Kald. Jeg allerhøiest forventer
min Naadig resolution, Deres Høi-
heds Underdanigst forbliver

Høiadelige Høiædelvordige og
Høi-Lærde Herr Biskoppens

Kiøbenhavn
den 19 Maji 1764

Underdanigst allerhøiest
Høiheds Dyr
Jacob Green

Den indtvivlede Kunst-Elsker Jacob Green i mange Aar Tjener En Troe Kunst-Elsker i Sct. Nicolai Sogn, og efter Hans stedse Ønske et Exempla, vist og Efterfølg Erstatning, samt mine største Tilbageværelse Tjenere gjennem Aarene at skilles Venskabelig Hilsen, efter i Kogen Aar Tjener i Aarene Opholdsstringens og Dens Overlegen, Den Selle ret Fornøielig gjorde mig, om efter Deres Ønske mine Hjerte ret Troe-Tjener, Jacob Ørsted, Jeg Undertegnede, mig Recommenderes ret

Kiøbenhavn d. 20 Maj 1764. J. Kleming

Da jeg fra mine Ven af Hans Kunst Collectanten og re Klient Hans meget Sommerlig Hus Hans Hoff, som nu Kjendelig maade af Forbeiret til Hans Stand, som nu Formuende Hans Kundskab Hans Kjendelig; Den Selle ret Fornøielig gjorde mig, om Hans nu Hans Hoffsigelse Hans Tjenere, Hvorfor jeg Hans nu Hans Recommenderet, Kiøbenhavn den 20 Maj 1764.

J. Rosenberg

Det Kgl. Hof- og Justitsraad Roesod med Hans Paaskrivning Hjem, at Hans Hoffsigelse Hans Hans Kundskab om Collectanten, Hvorfor Hans nu Hans Hoffsigelse Hans Hjem, Hans Hans Hoffsigelse Hans Hjem, Hans Hans Hoffsigelse Hans Hjem.

Kiøbenhavn d. 20 May 1764.—

Høyædle,

Høyvørdige og Høylærde Hr. Biscop Harboe.

Høygunstige Hr. Broder!

Da dygtig Mons. Mathias Rasmussen, Sognedegn
for Skarierne Menighed for sin kiære Barndoms
og Ungdoms vel afgangen, som i Forle Diktedn
Søndag d. 2 Maj, og altsaa Degnestedet saa
vel igiem er blefven Vacant, saa foredrager
jeg mig til igiem andmodning at fornemme
Deres Høyædle Høyvørdighed Beskaffenhed,
i fald I der Sogn forsvarlig Sognedegn
kand tilstaa og ville overdrage, hvorvidt jeg
som Eders gandske vel vel bekiendt og kiendt,
gaar jeg sidste Maaned som i Januar Lang
vanvør kiøbt nogle nødtørft, da jeg som Eder
fornemmer og Erkiendtlig forsaa vandt vil

Høyre mange Patroner og Velgiørere, ske saare
milde antager sig min Sag, og ydre mig saadan,
hvorfor jeg allerydmygst og underdanigst bøyer
skalder Jeres Høyeste Høyærværdigheds
de deres høye og deres Forfaldne trøstige
Valck for mig Fattige Mand, som sidder med
min Fattige Kone og 4re umyndige Børn;
Naadigst; Ske barmhiertigheds Bud
ydes, i det jeg og Fader, min dyrte Salighed
saa længer jeg ikke om min Indsigelse
naadigst bønfalder; Jeg forbliver
med allerydmygste Veneration

Jeres
Høyeste
Høyærværdigheds
allerydmygste
og
Ringeste Tiener

Kiøge Hospitals
d: 4de Maj 1764.

Christian Falster Thalsen
Degn i det Fattige Kiøge Hospital

Jeg Jeg[ertrud] Heibergs eindel Jomfr. Dagmar Sophie Halfen-
Skjøndal ved Skage, vil herved bekjendtgjøre for det Enhver
som vedkommer og angaar, hvilken Kjøbmand Hans eig
min Jomfrulighed og ære skjøt Vanvittighed giør om
kjendt. Ree Frederiksværk d 12 May 1784

testerer Heiberg

Vil mit gamske Hjerte vel eig vinske, at den kjekke Halfen, som mig
saa længe har havt i sit Hjerte, og for hvem Lykken har paa Veien,
at komme ved Bryllupet eig stedse vorder, og han sin ven ydm
og prisvelig Kjærlighed saa ofte Aarsdage Bryllup fejrer, med Vore
= kaldende Velsignelse til mange Aar maatte blive besvaret
Hvorfor eig og Hjertet paa det kjæreste vil ønske til Hans Hjem-
= komst velbehagelig Reisegrunge recommenderet

Ronne d 16de May 1784 Steenberg

Høyædle og Høyvørdige
Hr: Biskop,
Høy: Gunstige Patrone!

Jeres Høyædle Høyvørdige Høy: og Gunstige Skrivelse af 4de Maji forrige Aars meldende mig Deres Høy: Kiærlige Tilbøielighed, at Deres Høyvørdige Høyhed vilde være mig Gunstig og Forfremmende med mig, saa vel i Deres Sorø Skole, som i andet. Hvor Mathias Rasmussen søgen: Byen til Skrivere Kongl: Maj: Kammer Skrivere Corps, som var Hr: Etatsraad Borch Pladser, vil man vidtløftig Efterretning Kand 4 til 5000 Rdr: mine Høyædle Høyvørdige Høy: Høy: Høy:

Det mesta war at Gåm war sikrelig sanfolcan
lie Omskan, dch, swickat war oss da Sang til
Jans Röd, som alla oss mycket sårgade Gåm,
det dn Laonds. Jag tagar mig nu dm sann,
gang dm Prästeskjad att recommendere Dig,
min i Skay Dogn Sören Skade, som mycket
dauig Sundaban, sig om Barns Höjvörda
Höjvördnadsvördsfulla Höjv: Gunst, liga Lärjn
och wilen sidsen gåm skugang med Lägelig,
sad. Gåm rad Gods Mamiska, min ofsan
ungat Dag Skåm, sa ing Swikan vat
gåm klåsar gamle. Eldare mr Jonas
Rudert i mät Hus, som sår conditioneret
sos mig uppan Lahdagar, med Klara Nicolai
Rosod, som mr mr Dåbnesagnar vat Gabrist
min Jans Skåsar vat och Borgholmska Rosoder:
gåm sår sin Examen Philosophicum: Gåm Gu,
mitta, Wsan og Oppsyne ar vat dm Bestyrna,
sad, at alla Sitkalaga Sael, som Gudan sam,
mar gåm mr: Gåm ar mångahanda Hinder
gamal, mr sår vedra mand Gåm ar Dåtta
Mamiska Sjukdom ing aftid vat Lan og Sår
mad, og skolan vi saklandan Dagha i Gud,
Hemmad allamäjdmägst Gunst skolar mig
att recommendere gåm Barns Höjvörda
Höjvördnadsvördsfulla Höjv: Gunst, liga Sågn
skåm Dagan: Sael: Min skrivelse mr vora
Sånne tie Hinder i Gåm mindanmägn
Ansögning att gåm ej sår vorat Kvalm,
fadar; Dag saa som skt Jeminas: Domen
an skynda ane Barns Höjvörda Höjvördnads
sadsvördsfulla Höjv: Gunst, liga Sågn vill Jeminan dgam Embetet
saga vara skt mr minnesigt, som mr Jeminan
som andra att ansaca Dragas. Allamnadigst
Dispensation. Emellan af dm Lärd Barns
Höjvörda Höjvördnadsvördsfulla Höjv: Gunst, liga Sågn mig, skr
vill ing vora Jeminägnat mad, min mr skrivna

Ahn Jaffna, som Hr Hazdi Hans nagnar og Creaturs gott
pilen giöra, som fijka till Hvalen, og mera mäg
tig, som Satans Vängdomens Condemnation
ning; som ock Han numera Flitig, som
i alla Rop som sig sues som Lor gudom.
Jahlen Wagnus i Byskop Jögn Prake klion Para
Högvördh Högwyrdigheet recommenderet, som
Jär ing mal intet fyndvärdigt om Jans Opfö
rel at säga, utan alt Jan numera mera
bel Sänger, som ahnn Bekännelse wid
blåm Ungdt mis kommijat mad. Ogsa
som ing i Lärdoga Tion Jar Lyckat lad
om Musiquen, som ä mäd ing tijgnan, at
ing kabas magat af mun Collegie at
gräna mät Embon, mar min Man
opfyddas som i Hijna med Lycka Soner
og nöd: Belagenhet Skaal. Jahl Hr
gn Commerarius Högvördh Högwyrdig
hed Behagar at gim mig, ahn Barn bör
og vid ing alld mera kommijat mad. Hr Jaal
Gudomlig Nadas og Hus Lynnas Enöstning
omm Hans Högvördh Högwyrdigheet och
sin Jögn Familie, Jamt ahr Jng med Bömission.

Högvördh och Högwyrdiga

E: Ex:

Hög: Gunstgin Befallnings

Tjenstwillig

Stockholm d: 4 Maij 1764.

Mollé.

Høyædle og Høyvørdigste
Hr Biskop Harboe

Min Høyagtelige Forundring og ømhyelig, som atter oss
indfalder ved Høyvr. Velærd i Kiøbenhavn Høyt forrige
Høyvr Høyæres, Mathias Rasmussens, Dødelige Afgang,
opvækker paa nÿe indvortes sitrende og brÿstelighed
giør Høyvr. Høyæres, fædrelige og Velbaarne Samuel Mer,
tel, Gud ved Haand om gunstigst og bevaagen Forsyelse
vnte til, paa Høyæres Begiæring gaar Werck begiynder af
Dødelig alt mueligt nær Høyæres undrer Forsyelig omhue giøre
Høyæres om Høyæres Forhold og tilstand til Vores Høyæ
erværdighed gunstigste Efterretning, som paa mine
Fuldmectighed bliver Høyæres: alt Høyæres Kiøbenhavn Vores,
digheder, og Høyæres Kiøbenhavn Vores omvendt Høyæres
Høyæres. Høyæres Forhold gaar Høyæres ud af ungdommen
paa Aret ved Kolding, Hvor Vi i Odense Gaard Werck con,
discipuli, som siden ved Academiet, og til sidst ved Cor,
Høyæres Høyæres mange Aar vor Skiebne sammen Kiøbenhavn alle
paa alt Land; vare vel og i vor Ungdom; men da Høyæres
der om Kiøbenhavn Høyæres Vidner Høyæres Attester; sc: Høyæres
Høyæres Høyæres Høyæres Biskops Worms, Høyæres Høyæres
Biskop Nannestads, som da Høyæres paa Regenten, og
nu Høyæres Høyæres Høyæres Landet, som nu Høyæres i sin
Grav, saa maatte det vore det mindste for mig at bevidne
alt alle de requisita, som kan begiæres og udfordres af

8/3 1764

en ærlig, tro og ærbar Mand i alt Embede, hvilken
han i den grad, baade i Lærdom, Sjælighed, Redelighed og Stad-
tighed i sit Embede, paa den Maade var, som vor
Høibydige, nu længst Sover, som overgaar ham.

Dette Fig dem til hans Tilstand og omstændigheder i det Fremmede
da var nyligen beskrevet i Island os; at han havde ofte sin Ankomst
til Embedet maatte tage imod saadan Ord af sin Øvrighed
ligt Island, som da var hans Øgenavn, at han skulde dem
ind til dennes Dag, og ikke nogen Tid i Live for vinde dem,
der da Tid efter Tid under alt hans Skrid og Vindskibelighed
var efter Landets Beskaffenhed langt mere Tilsagen end
efterlagen, saa han skrev med Hænder og Fødder i en beklæ-
gelig Stjæld, hvor paa han vel har anbrevet sit Øre dem sig
ved mandelig at forbedre dem Gaardens Jord og Kvæg;
men i gik mange der ved mere for dig end sig, end ved Øre
og Skadesløs til mindste Skade, end ved den ydmyste Bøn og
Mangel der paa, som han med sine Landsk maa føle begge dele:
men det allerstørste er de store Byrder og Ubehageligheder,
som ho mere og mere Tiltager ved hans Aar og Alderdom,
da han ikke allene ensidigen og i saadan Omskiftighed har
Hænder videre, som ikke blive i sin Orden; men endog plages
saa utaalelig og grueligt med Tanker, at han ikke uden med
allerstørste Ved kan komme til Kirken, og der for nogen sit
Embede, mindre taste nogen nogen Tilsyn med sin Jord og
Avling, som ikke det ringeste af hans Ejendom Brød.

Dette arme lig Avlingen og dens Byrder ved Skade at holde og
Løner for at gjøre Skade og Ejendom nøtte, er han nu stor forsik-
ret for ved Alkirke Byrgen-Bord, hvilken dog valuta ved den
gives ikke nogen, som sker; men 2de gange Aarlig Brød til Byrgen
med flere eller Ziid sidste gang, har mere Korn Aarlig, som
der er flere Decimantes, og Accidentzer 2de-fold imod før,
som Øgenavn Langt vigrer skjebleret, der hos den Ærlige Far,
Ordet, at Byrgen Gaarden ligger op til Kirken, og Vejen ikke
saa lang og ubøjsommelig, som før, ja Hund og, naar Nøden
maatte udfordre det, Løner ikke mangel paa Brød og Føde
en Substitut, men ingen kunde i dette Land.

Ind gaaldr Vanskab, der nu fra Ungdommen op gaar voxen imellem os, Vanskjönlighed og Forskjell haar indtil dette Stund gaar Væxt i sin Gang og opförst imod mig, og den tilkiöbt jeg Haar til Hans Flid og Ærbødighed i Hans Embede, vil Kiærlig i Fortrolighed til mig selv neppe bedrøve end forvøxer mig, om vi skulde skilles ad, og ieg formedelst den korte Tid, som maatte vare tilbage for os begge, dog ret gaarde, ieg formedelst Skiæbne samles; men jeg maatte gaarde imod min Dannelighed, om jeg dersom Vilde negte at contribuere dertil Jeg kan og formaaer til Hans Vøxtes, da alle Hans omstændigheder ere mig saa vel bekiendte. Tilraader derfor Hans Længe og Tvert imod til Hans Fremme paa dette Sted, som vel den ældste Søn paa Landet, billiger med Hans anførte omstændigheder og min underdanigst Forbön vore Deres Højvørdighed til den Medlidenhed at bøie, Hører Hans i dette Tilfælde, saa afgaaer Mons Schade i Nilaj Døgn intet af Deres Højvørdighed Raad der Ved, om Hans igien til dette Eald vorder forfløttet, som Han Selv er i stand til at besørge og gaar med sin Avling, og derfor Han sagt og retfærdig, dette er Hans ældres Sign Kiærk skildret af Faderen Deres Højvørdighed Vilde Hans den Raad at forfløtte Hans til.

Imedlertid maa jeg forsikre Deres Højvørdighed, at jeg i min Alderdom sidder med Hustru og 11 Umyndige Børn, antastes af Deres rakkedigt Fiende ældres ubenskjönk, til jeg for nærværende ieder besørgen med, som jeg Gjæst er ubetvungen at søge og begiærer en Land Mandts Skrivelse, og til den ende at faa overskudt Acten og Dom. Recommenderer mig billigt med Hertel paaldres i Deres Højvørdighed Velvillighed med Gientlig Tilbøielighed af alle Kiærlige og Ugrunlige Ønsker, unelsere Sjæle og Stedse Lever

Deres
Højædle Højvørdighed
Ydmygeste Tiener og
Sorbeder
H Lund

Vester Maria Fiestgaard
28 Maii 1764. /:

Til
Hans Excellence Hr. Geheimeraad og Ridder
Hr. Christian Albrecht
Hans Majestæts Kammerherre og Landdrost over Christiansand.

Jeg tillader mig herved ærbødigst at anbefale Hr. Cand. Mathias Rasmussen til forbemeldte Hr. Landdrosts Gunst og Velvillie, som Candidat til Stillingen som Amtsforvalter, Amtmand Hertel i Søndre Marks Amt, hvis Embede er ledigt. Jeg er mig vel bevidst, at denne Post fordrer en Mand af mere end almindelig Dygtighed og Duelighed, og at det derfor er en vanskelig Sag for mig at anbefale en Mand til denne Post, som jeg ikke selv har personlig Kjendskab til; men da jeg har Grund til at tro, at Cand. Rasmussen besidder de fornødne Egenskaber for at kunne udfylde denne Post, og da han har Lyst til at søge den, saa har jeg ikke villet undlade at anbefale ham til Hr. Landdrostens Velvillie, idet jeg tillader mig at tilføie, at Cand. Rasmussen er en Søn af Sognepræsten til Hægebostad Præstegjeld, Hr. Provst Peter Rasmussen, hvis Navn vistnok ikke er ubekjendt for Hr. Landdrosten, og at han i Følge Attester, som han har forevist mig, har gjennemgaaet Examen artium med Laudabilis og Examen philosophicum med Laudabilis, samt at han har gjennemgaaet Examen juridicum med Laudabilis, og at han har havt Lejlighed til at gjøre sig bekjendt med Amtsforvalterens Forretninger ved at have været Fuldmægtig hos Amtmand Hertel i Søndre Marks Amt i omtrent 2 Aar, og at han har Lyst til at blive Amtsforvalter. Jeg har ikke Andet at tilføie end at jeg skal være Hr. Landdrosten meget forbunden, om han vil skjænke Cand. Rasmussen sin Velvillie, og jeg tillader mig at bede om, at jeg maatte faa Underretning om, hvorvidt Cand. Rasmussen maatte blive ansat som Amtsforvalter.

Ærbødigst og Hyldest:
Pedersen

Kongsberg d. 6te Maj
1852

underdanigst Tjener
Flinder

Høyædle og Høyærværdige
Hr. Biskop Harboe
Gunstigste Herre og Velynder!

Paa Deres af Deres Høyædle Høyærværdige Høyst
Brev dat. Giersvar d. 7 Maii a.c. taaler jeg allerydmygst
maa vedfare der af; at Deres Høyærværdighed er saaledes
paa Ligr taaler med Hr. Provsten, som ligrn forvisslig
kan indsiges is har sin faste Grund; naar Dagen bestod
allene i den Smil: at jeg ikke nogr vogt har gjort Forskiel
paa Forfalds og Betalings Terminen, som Hr. Provsten giver
Vil Gendragen Dok til; men saa lidet, som Hr. Provsten ved
er i stand til at godgiøre ved sin Ed: at Vi har vogt
for os, der fastsatte nogen Vis Forfalds Termin, saa
ved Jeg dog: at Dok staaer vore af den sidst indgaaede Gield,
og derfor langt fra ikke moverer nogen dispute i den
tilfælde; men at en Fuder skal gaae dobbelt Pension af
Kalvik for 1 Aar, Dok falder mangen upartiskre baade af
Geistligr og Verdslige for til Lands ligr saa ubegribeligt,
som mig selv, og dette formeener han ej ansees andre,
Leedes efter Hr. Provstens Dom; thi Pensionen maa jo
ufeilbar regnes fra Eskandrups Død, som fuldendte sit
Ord Dag og blev udgaaen fra Prestegaarden, saa snart Aaret
dets Aar er udløben, og da straks indgaaer, som Pensionist
af Kalvik, og at Hr. Mad: Halsens Saalede Enke i Elsenden
Lieder gaar Enhvemt alle Dok Grund, som fuldkom af Kalvik
ligr til Hendes Døde Dag paa Nogle faae Dage nær, vil og
kan jeg bevidne og godgiøre ved Attest fra de Bønder, som
vare udsatte at gjøde og hente hjem Deres Eiendom af Død, Creaturer
og saa for Resten tiltroer Grunde fra begjendelsen til Enden.

29/5-1764

hvad Lov eller billighed skulde dette da vorde grundet paa at betale det til Bønder, som ellers for ei gav behørig og oprigtig? Fr. Prousts Troskab og første Føring, som skulde grunde sig paa deres Højærværdighed til Hans Indtrædelse i Sagen, uden der gav Mærke saa tydelig paa anfordring at faae den ud og tilbage igjen efter Loven, uden forundre mig ved slemme Paastande: at den ikke skulde af store Pinlighed, uden Mel af Trusel og Utilbørlighed, der ikke sømme Sig Navn Ord at paalegge Nogen en Gudgift, som Han ikke kan bivåne sig at være behørig til, uden efter mine Tanker vederstyggelig at skulle Fastsætte, Gud dette grunde, og saa i Pinlighed sige sin Erklæring og gribe sit Raad, som billigt med at bøje deres Højærværdighed Tanker ved Skrivelse til Hans, Vilde gjerne denne Vidtløftighed, at jeg for Gud Fader skulde vidne mig i mine ved Jeg kunde finde overbevisning om at være skyldig til i den Sag. At fraraade mig unyttig Proces Gafst den gode Provst ingen Aarsag til, da jeg paa alle maader ved mine Tilbud til Kalsen, ved mine Sorte Stillelser til deres Højærværdighed, og Fuldmagten under Kastelen i alt det, som er nødtørftig at være ret og billigt, søgte fra det første til det sidste at evitere Sag og Dom; uden i alle dette angribes jeg med Sag, og dog dømmes og mulcteres, som temere litigans, fordi jeg gaaer defensive, som der vel skal gives faae eller ingen exempler paa med en Dom, og kan ikke andet end hjertelig gravere en Gudstaare, der ved Guds Naade har vogtet sig for temere at begynde eller begaae noget ind til denne Dag i sig eller anden Tilfælde.
Jeg beskyldes for spodske ord og andre beskyldninger imod Kalsens Forsøgn, som ikke skal præjudicere hans Navn og Ære; men upartiskhed maatte ansee det, som største Simpelhed, Forsøgn, til advarsel, og stilsvæd gaaer det for dig, som længe siden var for den, der med rullende Pulse vågter Kirker og Med Hans Indsats og Giernings, ved at tage det i Forstaar til at beskytte en ærlig Stand af sine ordens Brødre.
Dommen fører i mund: at Sagen har disputeret at erlegge Pensionen til Arvingerne for mig, det undrer mig, at min Provst, som jeg Med og kender Ham for, om Han aldrig Pulse Gafst erindret det i Acten, Han ikke skulde vide, at Hans egen

H: Cadrus Provst, H: Sr Niels Frideric Hiorth i Svaniche og Ips
Sogn, har 1778 havt stelf samme dispute, lagt sin samme grunder til
sin Afhandling, og paastaaet Consequentsen, som jeg kan forsvare
og dog dödt haver fuldt ved for d 9 Septbr: og strax H: Mand in Nov:
al der var nogen mynde, ja siunes rimelig at bygge paa.
Endskiönt alt dette nu er saaledes, og Sr Provsten for at udföre
sin villie og finde Lang imod Mig har til sidst sögt alle Anordnin-
ger og Kongelige Reskripter, hvilkendt Halsen at anlegge Sag
imod Ludvig, afsagde sin dom med störste bröde, saa skal dette
dog ieden falde mig vanskelig at over vinde mig selv, følge
Deres Höyeerværdighed gode Consideu og lade Sagen falde, naar jeg
först har havt den ære at forelegge Dem de grunde paa hvilke
Beskyldningen, som jeg, vil Gud! strax efter Pintz dag agter mig over
i Consistorium ved Dem, som kommer til Academiet St: Hans dag.
Har Gud givet Naade til at overvinde og forglemme det större,
saa hielper han og at bære og overkomme det mindre, som
han behager at lade overgaae mig i tiden. Vidste alle
Naadens og Kraft af Gud bestandig at ödmyge til Deres
Höyeerværdighed Höyre kiærlige Forelæse forbliver jeg

Deres

Höyædle Höyeerværdighed

ydmygste tiener og forbedre

H: Maria Fredtsgaard
d 29 Maii 1782.

Lund

Velædle og Højerværdige
Herr Biskop
Naadige Herre,

Jeg har saavel med nuværende Memorial dateret Sørrige Skar overleveret med Ærbødighed, som og med Land-Provsten Velædle og Højerværdige Hr. Steenbech da samme Skrivelse med Landets Skatter, forbidt mig tilvisse Forretninger Deres Højerværdighed nu, samt Kiøbenhavn Consistorium fornemmelig nu til Hr. Provst Christian Wibe forrige Degns, Degn i Byskov Degnedømme Hr. Bornholm samt Deel, og derfor Hvidt Skar Sogne vare, som vare Ødelagte, nemlig Rabekke Kirkested, mange Gaarde øde liggende, nu Beboede ved gode Folk Bønder, samt alle Kirkens Landgilder Provsten for attesteret, og derfor billigen nu Hvidt Skar Sogne, som selve aarlig Hvidt Skar Degne Enker til Pension, samt forrige Degn Enken tilkommer tillagt, saa vel og Provst Højerværdighed for mere saa naadig at reflectere for Consistorium med Hvidt Skar Sogne Højerværdighed samt Deel, nemlig nu Præsten for at Rømme

30/3 1764

Copie

Hochgeborner Reichsgraf
Gnädigster Herr Graf und Herr,

Ew. Hochgräfl. Excellenz
Hochgeborner Graf,

Ew Gnaden. Ich will nicht ermangeln Sie Ihro Hoch-
gnädigen Excellenz zu Ihro hochverordneten
hochgnädigen approbation allen unsern Pflichtschuldigen
unsern Gottsdienst, und unterthänigen Respect in
Billen; Ihnen uns Sie und Ihro hochgeehrten
zu beharrlichen Gnaden ex:

Copiens Richtigkeit testirt:

Hvis jeg og Hans Excellence Hr. Biskop
Hvistgaard-Hegn Thegnder og Kalk i Horsø

Efter Deres Hvidenskabelighed Raad har jeg skriftlig forestillet Hs Hvi Excellence Geheimer Raad Rott mine Omstændigheder i den Memorial, som mig Skylder for denne Hvidenskabelige Dom at begynde Efterskrift, samt Vederlag for mine Bøger, mange Collectaneer og Manuscripter til mine Kundskabs Videre Udvikling. Endskjønt jeg mange Gange Deres Hvidenskabelighed, som ypperligste Hjælp og Veiledning har tilkjendegivet mig at ville yde mig Understøttelse under mit Studium, saa er det dog ikke lykkedes mig at faae Audience førend den 22de forrige Maaned, da Geheimeraad Rott kom mig imøde, bød mig Haanden og Velkomst, og bad mig sidde ned. Jeg fandt mig ikke beføiet til at begynde Samtalen, men afventede Deres Excellences Spørgsmaal, som ogsaa strax faldt, hvorledes det stod til med mine Omstændigheder, hvorledes jeg havde det, og hvad jeg havde for Ærinder. Jeg svarede, at jeg var ikke ilde tilfreds med mine Omstændigheder, men at jeg dog havde et og andet at klage over, som jeg haabede Hans Excellence vilde have den Godhed at høre paa, og hvorom jeg ydmygst bad om Raad og Vejledning. Hvorpaa jeg fremlagde mine Klager, som jeg havde skrevet ned paa et Papir, og overgav det til Hans Excellence, som det modtog, og lovede mig at ville læse det igjennem, og derefter give mig sin Resolution. Jeg takkede for denne Naadighed, og bad mig at maatte faae Lov at indfinde mig igjen, naar Hans Excellence havde læst det igjennem, hvilket mig blev tilladt. Jeg indfandt mig derfor igjen den 25de Maaned, da Hans Excellence gav mig det igjen med Ord og Pen at rette hvad jeg fandt for godt, og lovede mig, at Hans Excellence vilde tage min Sag under Overveielse, og lade mig vide

Vores Brevs, ach vor Kjærlighed for dem, som havde Regiert Landet længe, vores med mere Grundighed, som mine Principia: Serviliter adulari, et Magnatum animos favorem quærere ingenuo homine omnino indignum duxi, et ab animo meo semper fuit alienissimum, superciliu hoc putat Vir Candidi ingenii Æstimator mihi sufficiit cordium Scrutatorem aliud et longe aegrius de me ferre judicium. Vores Hyldevordighed Tager mig ikke ilde op, at jeg skriver ydre mit Fædres Erindring, og naturlig Ømhed ligger for Hjerte mere umiddelig sensibilitet, end philosophisk indifferentie; skulde noget være umodelig i dette Brev jeg indstændig ber Dem, propter communem Domini et Servatoris nostri gratiam, forlade mig dette, skulde jeg noget vare ubesindig i Memorialen til Hans Excellence, saaberetter ikke Deres Hyldevordighed med ret par Ord anmeldet ikke i den Confusion, som jeg under dette Vanvid under Forfattelsen undertiden Ingenting kan Mons. Holterman, som selv ikke med Sikkerhed kan skrive ikke læse ikke Grund. Med alle Ærbødighed og Hengivenhed Deres Gunds Landsfaderlige Forsynelse over Dem og Deres velbelige Familie, Jeg er jeg i Dybeste Submission

Deres Hyldevordighed
Hengivenste Tjener

Bjørnø d. 26 Julii
1764

Underdanigst Tjener
Stanley

Höjvördige Höjtärdige
Höjlärde Herr Biskop!

Höjtynnestige Herre og Patron!

Jeg har en lang Tid havt Anledning til Sørgmod, som blev foranlediget ved det
usalige Fald paa Nabben tilbage at en Dreng, i min egen Gaard, da
jeg kort efter Nytaar, skulde drive ud i Skoven for at forrette en Ærinde,
og kort derpaa en Dag, kunde last ved Aftenstid giøre til min
dybeste totale Fortvivlelse, ved den allersmerteligste Efterretning, som arriverede
mig dette Sted; hvorom ikke den Naadige Gud havde vendt mine Øine
i al Morgen. Ingensteds kand jeg bedre søge Trøst
end ved Herrens Ord, og den forsikkrede Lyst til, hvorpaa Skuelds
udsendte min Prøstegaard, som i saadan Hast indbrudt jeg, at alting laae
i Rette i en Times Tid; det mistede ved Dette Leilighed vil vel snart spoleret
vorde; men det ankte, Elskværdige, Dersom Høistnu, Provision, og Tyvler
Saar og Lam, som nu har gange blevne indsagne, maae lide i
det mindste ikke, blev alt lagt i Ørden. Min Degn, som meget Ondt
i en lang Tidkommelse, og ved det usalige Nabbestag, ligesom fortumlet
Hoved, havde ikke allene ingen Ro, men endogsaa mange andre Tanker end
denne Ligheds at fælde forbigaae; Men Gud har vendt mig saa naadig,
at den ikke allene, endnu er blevne Vorre, men endogsaa vil forbe-
holde sig, at jeg nu næsten Ørlov kan forrette mit Embede. Denne
usalige Ildebrand, skulde allerede forlænge siden havt Dom
Høje eller Højere vedkommende underdanigst tilmeldt, men dersom Hr.
Probsten Steder allerede var nærmest hen Hand, har jeg opsøgt

Jeres Velbornhed. Nu staar jeg ved at forfølge min Allergaandige
Norge, Herret Excellence Sin gierld og Pligt, da Hannes Ier indfalder min Gaandige
Jeg har retteret til Dyrendhaven; men nu er mit Ønske forlengnet for at
Saar Høytgaarden opgift, skaul i Fremtiden til Ihrer, som Beliggenheden
Jeg ydmyg indstilling ved Brand Casser og dette Skrivelse; Man skal vil vær
ikke nyttig mit Lab; og det allerønskte er, for at kunne Comme til
saa saa Caudt, inden nogen at vinde ret ved Pinge. Hans Høyvelbaarne Ex
cellence Herren af Krabb vorrigard mig sin høye Nærværelse Herr Salig, og
Forsaa ik Rådera som Ihrer Jamk Lovrat, Hvor af ikke kun saars en mig
sin Ordre, som er Ønskelig; Hans Excellence raadet mig at søge Majestæten
om indskrivning til Bygnings Commis, i Anden for Brandsal, af Hvilken
Krone Jeg saa Caudt. Han befalede mig at sende sig Supplicquen
med det Nærmeste Tilbud at ville erholde samme Lovrat saa Ønskelig Dette.
Jeg har ikke maattet undlade at indbrede mig Deres Høyærværd
Dijeste Naadigste reflection til mine skulle Pligter, om samme Skje
pligte skulle Comme til Deres nødvendigste Vaartrist. Resten til
Deres Høyærværdighed al Himmelske Naade og Velsignelse, indbeder
jeg mig Dem stedse med Ydbyrdigste Respect at Være

Deres Høyærværdige
Min Bisp

Østre Maria Kongaard
4de August 1761

Min Høygunstigste Herre

Underdanigste ringeste
Hans Christensen

Høyædle og Høyvørdige Hr Biskop
Høygunstige Velynder og Herre i Christo!

Da Velædle og Høyvørdige Hr Hans Paus Høyen Provst i Østre Marie
Kiøpstæd Herredsting haver haft det Sørge og Bedrøvelige
At føle, at dens Høie Provste Gaard nu blifver ødelagt
ved Ildsvåde, som saa Høytids og grumelig paa alle Sider
har grebet om sig, at der ej blev Tid til at redde, uden
Qvinder og Børn Klæder i Nattelaugtes, som dog ej
Kiøn at blifve saa bekymrede, som med Huse
Fæ og andre Creatu
re, skuld alt Fornuft til Kiøn ogsaa disse omvokses
Hr Høyædle Høyvørdighed ubetydningst, at De vilde vise
sig Dem saa Broderagtig, at gifve dem Anledning til
at Hr Provsten i Ølstad, som nu Hiemme i Braunsvei
gelet, ved Dem underrette ieg vil, som Deres
Ære vel erindre haver bekiendt, og ey paa
dens Høyædle Vegne Troster sig Mons Holterman Høyvis
Ser ikke paa, at Dem ie og saa giørt Ubetydningst
Bemødelse om, ved nogle, det ej Bestræbe i Ølstad, dem
at andre Strøbere vilde vanskiønne, der i Dege Calkuler
nu Hiemsøgte Præst ved Uhelsignedes Bortskiænding
Stort og i Vide Omkreds

Høyædle og Høyvørdige
Høy. gunstige Velynders

Hiemsøgte 5te Aug.
1764

underdanige Tiener
Steenbuch

Hög-Ädle och Högwyrdige Herr Biskop
Högwyrdige Herr Probst och Herde i Christo

Min Herre Jesus Christus vare med mellum Herr och Konung
Adolph Friderich, och Drottning Lovisa Ulrica, Sveriges Arfvingar
och Tronföljare, samt Hela Kongl. Huset, Nådigst, Lycksamt och
Välmående, Amen. Min Herre Biskop, Högwyrdige Herr Probst,
Ädle och Välbetrodde Herr Kyrkoherde, Högaktade Herr Adjunct

termin at [illegible] Bjørn, og de andre Bøsh Fader paa Landet, som
Bich erg Mand, indfordrede, og paa vigen Begjæring dog med det Beleb
som og Landsmænd i Byen Vogner bil Kjøb skaffe villigst,
skaar vaaben, og det bei Døden Lov: Obrist de Bülow at en
in procenter af vigte bei Hjem Afvorah Skade paa Bjørn
mig Kraftig om at blive admitteret til Sacramentet, som
paa og Berthelig forrasende Gemmer, at gaa, efter mit Ønske,
nogle mere end Ordinair Hundredstig og Sammenkaldelig=
Kost allerhøjunderlegst Bekjendt paa alle dennes Gjerning
og Underlig Kraftighed da ingensteds mere i Skjøbrugsmaade, saavel
alle Skjæbnelses troskyldige Konstruering over dem og
Gjør arbeider Familie Krone erg med mere Forlangen

Hvilket og Hjørnerne degst. Bispen
Høj Kgmnd degst. Kollegium

Ronne d. 14 Sept
1804

underdanigst Tjener
Thienberg

Overfølgende bei Hs Høj Excell. Høyst commandeur og Ridder Hjørnes
venskabs ydmygst mea Lejres og paa Landmaal

Höjädle Höjwördige
Höjlärde Herr Biskop!

Min största veneration har jag nu följt Eders Höjädle
Höjwördighets Skrifvelse af 10 Sept: förlidne, och med sybsta
erbörighet gläder jag mig nu dock så i min Nådiga Herres
Condoleance, och icke allena underdånigst betalar mig för samma
mine nudogsa för Eders Höjädle Höjwördighets kärliga tilmälelse med
tygaarnes Snällhändighet förunder asistence med 1 Rdr af hvar
Tiels Jar i Östgöt uti Städii Skattens Ligning, som jag nu
sasar at ti allernåd Jar betala at indkomma. Jag kan
icke nogsam tilsägelsa mine at underdånigt Minnen al Min
Bekjennelse, som Herre ovnöfver Min med, Mig förlyser ih
Trongmål. Emot min förmodning nu sasar jag at
mit Nam icke finnes anfört i Ditt Protocoller som
Medbräm i Brand Societet; Men da jag 1763. Jar betalt
Brandpenge til Min sist Brandskatt Exchuck, og Mistor Jar
Ej Probst Herbecks qvittering, og Ej Prästen stal vara för-
synat med Mossens Stollermans qvittering, icke allena för-
samma ni betalta Penger, men nudogsan för at jag

11/10 1764.

med sig som medhjælper Hr Proster Jørgen Lauchmann
i Brand Societetet; Hvorom Jeg ingen Tvivler
at jo Hr Provst Stenbeck giør nøiagtig Forklaring til
Deres Højædle Højehrwørdighed; Medfølger
dette Couvert ingenlunde
Jeg bortsat skal, paa det at Hr Provstens Brøst
ning skiller med det maatte vidkobe; Jeg formoder
saaledes at vilde assistere af Deres Aarhus Brøde-
Brand Societetet; og ønsker jeg mig inderligst, at
Deres Højehrwørdighed vilde behage at give Dem
naadig Ordre, at de vilde assistere mig i paa Raadh
huset anstillende Forretning, at de vilde modtage til St. Hørres Lauchmark, da
jeg vil ønske mig den godhed af Hr Provst Stenbeck
paa mine vegne at annamme og gemme for samme.
Jeg ønsker mig Deres Højehrwørdighed Bevaagenhed
og forbliver der at være med Høyeste Respect

Deres Højædle Højehrwørdighed Høylovl
Hr Biskop.

Deres
ydmyge tjener
Hans Pals

Øster Marie Præstegaard
den 11. oct. 1764.

Hoogedele ve Hoogeweerdige Heer Bisschop
Hoogeneerde Heeren Broeders in Christo.

Uwe Hoogeweerdigheeds Hoogrespective Missive de dato 8 Sept:
verneeme ik met [illegible] Oct eindelijk, de Heer eng Heer Broeder Jan Hen-
drik, door onderdanige Uwe gade Recommendation te
Sr Hoog Excellentie Sr Gezant Mare Rott, Junior e negen
Maand Jaar Discipel was, de Conscientie van de Heer Stads
Coninge Jaar de Post mij Suiker te negen Convenabele
te Embden, om for vervenende de vacante Land eng eigen
Uitgeving groot om, de de Heer Gezant de Uwe voor e Koning
op de Heer Minister Langs Hagen, de Broedergemeente opgeladen eng
Heer Collega zendgroet, te Amsterdam Broed, door e Gerdam, Gezant
op Jaarse Beurs door Engeland te Hage overgeven mag, eindel:
Ende Stad eng groot Bestuur hoe mijn Commissionair
de Jan Jaar meer Gezant eindgeen Uitgeving Jaar Cancelle-
lier, maar negen Klaar Gedigt, door eng Land Jaar Heinsius
Sr Boek, Jaar de negen, Kroboliey, op Hoog Diestland immer
Klaar Letter, Jaar de Heer Minister vermoedt mij om de regeer
Uwe Hoogeweerdigheeds om de Jan Jaar Gebruik te Hoofd Stad
Gelderland Sr Hoog op Collega Gezant de Heer Baron
en Heer Commissie e Bramsocieté; Heer de op gemeld Heer Baron
Jaarse Jaar Jaar, door de eigen Land Stad Amsterdam
de negen te mij, Jaar eng, de eng Stad Land Commissie
Gebruik te Land Broed, met Opmerking deponeert Jaar
Mons Holterman, op Collega gunst Jaar Gezant Jaar Jaar
de op Broeder Jaar Jaar Land, door de Brandsocietés
Commissie, maar eng Jaar glaub de Lede door in Stad e Proto
Collen Jaar Hoofd Stad, Uwe Hoogeweerdigheeds Heer de
Jaar Jaar Jaar negen Missive, Broeder Jaar de
Hoog-geneerde Correspondentie, de Jaar Jaar in membrum de
Gemeente Gebruik maakt eigen Land de plegen Jaar Gebruik
Land Stad. Blijven Eindrod, Heer eng Post Heer Jaar Jaar
Jaar de Jaar na vervenende Heer Hoog op Leven Jaar Hoofd Gezant
Heeren Hoogeweerdigheeds Hoog op Leven Jaar Hoofd Gezant

21/10 1764

Ungk Karl Mogens Jensen, som 1758 vr confir,
meret, og Jomfru Anna Malene D: Poul Andersens
Dr sogn Pongr: allerunderdigst dispensation ok
Sammen sammen i egteskab, vor af gaarden vinge
Kilde og Sorenør, som Gaardene ofter den afsiddet
gick til Hans Brodr, saa de har Lange Arbeidet for
Dr gaa Jomfrue Lyen Lød og alders ingen Midler,
Kan jeg med Sandhed bevidne. Wester Marie
Præstegaard d. 28 Octobr: 1764.

B Lund

28/10 1764

Høyædle og Høyærværdigste
Hr Biskop Harboe

Ihr Forandring med Ærgerlighed har i Skrivelsen
maa jeg tilstaae at falde mig høyst besværlig, saa
jeg fast kan sige ah gaae ved mine Øyne til mindste
Ting eller Skifte rundt og ihr Kirken over ah gaae
aar, der ved mine Aar er længst i saa Vidtløftig adspred
en Skrivelighed. Jeg imidlertid stoar Ærbødighed, da jeg ihn
mindelig Deres Høyædle Høyærværdighed haabe forbliver
den Raaden for Hr Nicolai Biskrups ah kalde hannem til
en Mand, der Visselig, saa vidt mig er bekiendt og Ihr
indtil Vished erfaren, meriterede saadan Bevaagenhed
i Hensende til sit Indkomst og sine Tienligheder; men i
Hensende til hans Gaver ah forestaae Tienesten i den
Kirke, hans Aar og Beskaffenhed ah kræve endelig i Dag,
ved ah under visse Dagsomme, mangler Lidet begge dem
og Helbreden, og i Hensende til den Kirkes Forfatning
hans saa navn kiær haabe vorder udi i en saa høy grad,
mig ved skrøgtelig, dog maatte bøyer ah dette med taal,
modighed, som ihr saa haabe til Gangen Deres Høyærværdigheds
Forrige Ægte Hr Hertel, over hvis sidste Aaar ester haabe
ah giøre Anskrivning om Forskiellen, og der ester vi
ikke mere forestod Embedet med megen Gang og:
Hr Biskrup lod sig indsette Dom 8de p Trinit: d 17 Aug: men
som han haabe sine Dage med Ære samt Helbred og Bøy
i Aftier, der ihr ønske til sinde, saa maatte jeg skrøy

9/11 1764

Hans Bygning og tiid nøiere tiid tillade ham i skrivende
til Kiøbs Laugets at blive borte, saa han uppen Dolk har
bestandig skik Embede i Kirken 6 à 7 gange, og ellers 3 gange
har læst i Vogners Allehelgens Dag d. 29 Octobr: som var sidste gang
han nogen sang og prædikede Gud, hvilken siden har
vedvaret og saaledes tiltager, at der for Skrivelsens øyne
synes ieg at være nogen haab til Liv ved, dog Gud kan giøre
vor alle ting. Men skulde han falde af og være blev borte,
der saa længe ved contrair vind have vorder arresterede, saa
vilde det vistnok blive umueligt for mig, der har svage
Skuldre til egen Bygder; men dette vilde Jeg i saa fald
gienmegst udbede mig, at deres Høyærværdighed ved sit
vidt vilde have en gunstigt øye paa Mine Aar og Jegandts
Skrøbelighed, saa nu dørlig Aland maatte igiem beskiedes
der til til min glæde og Skrivelighedens Skyldte, og gienstede
vel Jegen giælder sig den Lyckseligheds end Sr Skade for at
undgaae den langen og end Vey ved Vinteren at flytte; men
underlaster det deres Høyærværdighed ydmygt at bemerke.
Dersom skulde det vende sig til Liv ved Bistrup, og han igiem
blive impotentis, som han tvivelig skeer har phantaseret,
saa vilde ieg kalde mig fuld ulykkelig ved den forandring.
Tillader det dernest at vende mig fra particularia til uni-
versalia, saa har sandelig Jeg og mange Lærere paa Landet
Høyst aarsag at beklage: Vi nøiere nu ubegribelig Forseg
vor allernaadigst Censur indskrænket med de sette extra
Skatten for vore Skrivelighedsvedkommende har giort det at den
ansees os, som deres Skiender, saa ogsaa alle vore Sogne,
vinger, at ieg skal tale om; thi nøier sig at betage os vores
Brød og Fødemester, og stiden har os paa Dage til det
verste, saa vi ved maa giøre vores Embede fuldkommelig,
da vi med langt større trang kunde gaaet frem, dersom
Bøndfogderne, der var befalet, at ligne og sette den i Ord,
havde ikke, saa vidt ieg erfarer det giort det samme,
som Herredets Fogder, paa Landet; imidlertid troer vi
en uvirkelig og fortvilet tilstand, den største del af Almuen i

vil indtil betale, og gvad Deres Høivrs Kjærlighed videre maatte forlange
dennem til, maa vi underkaste os, som ieg kan løbe fra dem
og visselig skjøgter, der ieg vil Deres høigagtelige Tieneste
fra os, dog staaer det i Guds haand at forandre eller ting,
kan afvende sin og Kongens Vrede fra os, da mange Ufliid,
ligen Deres af skjøgt for Øvrigt at følge med Loben.
Slet at ønske Deres Højærværdighed med højer Hvile ved
Glands, Kraft og Velsignelse af Gud forbliver ieg

Deres

Højædle Højærværdighedes

gjørvilligste Tiener og forbryder

Vester Maria Præstegaard
d 9 November: 1764.

Hans Jørgen Lund

P: S: Ved Dette at være Eder gunstig Giør vidne kan ieg ydmygst kundgiøre: at Gud i dag Kl: 11 har behagelig vil med salig død at hiemkalde Høgærværdige, Nicolaj Bistrup, og er ingen uvist at den Slags ved Hans afgang efterlader Lærer og mangen skikkelig Borger, som uvederlig lider under denne Forandring. Dette ieg ydmygst Vil ønske mig; er at dette forbrydelse kunde blive forsiønket ieg kiender kunden for en staaende Vinter, som ellers Vilde blive mig ved for tung og uudsigelig at igiennemgaae, om Gud maatte behage at lade mig over leve den, og i denne Vil ydmyst mig over ved den hiemkaldtes Salighed, at Deres Højærværdighedes Vilde maatte falde paa mig Vand ieg kunde gaae Gunst og tillid til igien dette og finde mig saa for nøiet med, som ieg Gid indtil dags Dato med de forrige, sidste undtagen, der forruden anden Vanskjed og storeste dag Vanskjelighed med Brød. Endnu maa ieg og tilmelde at i dag er Dagen blevet nedlagt og forligt med Præstens Enke ved Halsen, saa den gode Mand, Præsten, fandt sig i billigsed.

Vester Maria Præstegaard
d 13 November: 1764.

H Lund

Højædle, Højvelædle og Højlærde
Hr. Biskop Harboe
Naadige Herre!

Efter Ordre af Deres Naade, har jeg besvaret Hs. Excellence Hr. Geheimeraad Holstein Deres Højvelædelighed skrivelse af 9de sidstleden Octobr. og Deres Højædelighed Naadige Ordre af 12te ejusdem, hvorved jeg er befalet at undersøge og berette, om det forholder sig, som Hr. Provst Nicolai Stistrup, som har Degnekald til Vester-Skerninge Menighed paa Bornholm, nu ved Døden afgaaet sidstleden 13de November, skal have efterladt 4 smaa umyndige Børn, og med 5te Barn i Live Enke, ikke skal have efterladt sig Midler og Formuen til deres Underholdning, Opdragelse og Forsørgelse, men derimod skal have gjældet adskillige Penge, og om det er Sandt, som Enken skal have berettet, at Hr. Provsten skal have efterladt sig Gods og Midler, som kunde være tilstrækkelige til Børnenes Underholdning, og at Enken derfor ikke skal have Fornødenhed at søge Hjælp af det Kongelige Enkekasse, hvorom Deres Højædelighed Naadigst forlanger Underretning; Have Jeg derefter i min Egenskab af Provst paa Stedet skrevet til Sognepræsten Hr. Jacob Jacobsen, hvorved min Høje Øvrigheds Intention og Befaling, saavidt mig vedkommer, er bleven bekjendt, og ham derved anbefalet, at han vilde undersøge Sagen nøje og omhyggelig, og indberette mig det Samme, saa vel som jeg selv, saavidt mig vedkommer, vilde undersøge Sagen, og indberette det Samme til Deres Højædelighed, hvilket nu skeer, saa vel som jeg maatte tilføie, at Degne-Enken

14/11 1764

Jeg Vester-Marie Sogn til Jerslev Sogn Skt. Hertels Jour 100 Rdl.
og Navn vil saa vidt mig bekjendt tilstaaer igjennem nedenne Jour skuer alle
Jour ihvo vedkj i Ølsted Sogn, Dem vil eine indbydelsen, ydmyg
og underdanigst bøne og begjering, at Deres Højgevordigheder Naa
digst Villie fornøie mig at beskjæge paa Vester-Marie Sogns
Vorslig, til høstbemeldte Mikkelsdag, og imidlertidigst Kundskab
gjøre, da jeg forbinder mig til i samme tid at nedlegge falske
Gaardens Jenge og Bygninger som de nu ere og staae ude i
mindelig stand, ligesom ogsaa selvfølgelig Skeine Jorurent
ihvo Jorsvar, som maatte foraarsages, at vilde sætte Jeres Naades
og Regjeringe i alle Maader. ihvo Naadigst E. Biskop,
Deres til Enhver ydmyg Tjeneste Villige Jeg Kirstine Sal. Christoffer
Sal. Hans, med mangen bønlig Jeg Kyg-Farvel
til Jegne-Gaarden, og i mangel af saadan, hvad jeg vinder at faae
til Underholdning for mig og sammegen i-Mjendig bøne Jorsvar
nu ihvo ellers bekjendt kan, som Gud paa sidst, ja
Hvad jeg ihvo Hed at skjøn kan til, at faae Jenge Naades.

Jeg underskrevne underdanigst bekjender, Jeg ere indbudt
staaet mig til inspicere Gaarden Vester Vandsvendigh
og skjønne fl. Klaus Steenbek, forbinder mig med sin Troe paa
begjærede Attestation, som ihvo ikke er mindre Dygtighedigheder
og Gode tilstand bekjender, gjennemgaaet Jeg vedbørlig ihvo Min
underdanigst bekjendtgjørelse for Deres Højgevordigheder at melde
recommendere. I Jeg underskrevne Deres Højgevordigheds
Naadigst Gode og gunstigst Resolution forbliver jeg i Skyldigst
ydmygheder.

Højedle Højgevordige og Højlærde Hr. Biskop

Deres

ydmygst tro pligt

tinnerjunk

Kirstine Sal. Christoffers

Vester-Marie Sogn vedlig
paa Bornholm d. 14de
November 1764.

Ich Eigner Dr. Pflug und Herr Ruzelstede Herr Robert die Kloster
Marca Byn Haar dissch rendne, er gemeste begriebelig, dette Land
[illegible] med Eeren Olert Hans eigein testatsch Jurstrent Hard Gerade Ernst
noorschanger, mende Gud Hans Hestig ester Corpslichestin Haar Indaeveth
Haan, er Luben og de ester Lande Bönn Herred gemeadet i reh stette
Amstredsgrider; Hvorfor erg og Herred i alle Underdanighed mie
Haar dem i deres Hyjaelte Hyjemaadeghede gunstige Bevaag
gresse recommenderet dat at skjerra

Pflug

Høyædle og Høyvenerede Hr Biskop
Høy-ynskelige Velgiønner og Forfatter i Christi!

Jeg erfarer Hr Lund i vorrenerede og Velb[ar]ne Hr Obrist
Von Bülow, samt Deres Hr Bernhodt, og Hr Mads
Refod her revoceret og ynskte forfattet sin Lands
-mands Stemning, og derhos gjerne mig kommelig Erklæring
paa sagen og mens forlangede contra Stemning Frue mig,
dette taalmodig at Deres Høyvørn ved de høyelig: Hensyn maa
jeg notificere Dem, ah Eigenen i Overstrollar. Hagen Mr Biskrup
sidst i dagte Torsdag med Baden at sankaaeh jeg de klagte
den bedrøvede Sinde og de karterlose Bønn, Land Deres
Høyvenerdighed høye finde i ah sin uindskrænkt Hen
indgivne Memorial om, at ah finde ekke Carlen sagla
gement, Land det Dem med Eiendoms beskaffenhed lei
ne par af de forestaaende Høyder at forbi, som jeg
selvfor vel Land sker, selven Mistanen for de Penger, som
Luben imod ah forsynt Embede, Land sydest ydmyg og de
andre Allidentger, de med Sind ah sin trange Høyleg vor
-del, og ihe jeg glemmer ah bekjegne Deres Høyvenerdighed for-
sin dig Hensyn, saa ah jeg at Land Deres Høyv: Velbaarenhed
sig lei, sin for at sin dige sinden paa Gaden insinuerer
sin ugt mine Omstæder ved Rogstad uden Barn og Datum
og dedes sin Cancel ved skemmer lei mig, samt sin sin
mand mig med det skedelanerske Rigsens Christelige
Christelig ah besmaar ah skammer, materien og Undsoekn
paa Philosophisk og gaar ad paa ah Grundmaal, om
og Guds Existence Land Vesens med ah bekiendte Argum
a priori, dig sin med gode Arrigered Inner Creation, og
maatteh ikkemindre ihen Fredag i gaar lei ah respitere
sine, og mener skedendes ah sin ydermeh mine Ting,
ah sin ah bekiender sig ad Forstand sin gaa dig indsen
ihe mig nogeh lei Forsamlinge. Philosophien, skae ikke
Mere sin Force, dig sin ihe for mig alt mage
for nødvendig og Christelig ah vor bruge sin om
ah sin dig ihe ah Forstod de høyeste Elementer. Etats Kloge

15/11 1764

Höjvälb: og: Höjvörwerdige

Hr Biskop!

Höjtbjudne Gunstige Herre!

Herrer Höjvörwerdighet vr mig wid skiner Förlagsord allerwerk indbrandt, at Pagen Pegunn for Wester Marker, Pagen Mannigsed den 13de hujus wed Posten vr afgangen.

Jeg underretter mig skylow underdanigst for Deres Höjvörwerdighed at dessede, at jeg Naadigst tal dette Kald maatte skiner Forfældelse, og tal skulle for min Person Pagen Ord, Hr Landrigs, Hr Landdrigs, for resolder indlagte Skudsmaal om mit Lommet og Forhold.

Jeg driftede mig ikke med forige vacancer at indkomme med nogen Ansögning, da Monsieur Hertel til daglig Tage, og skulle nu Apsödt til dette Kald Herre Forfatteren, i det jeg skönne Gemösnaar, at saa Evangelii Mord mig indbrandt Villig Lyst for mig at Deres Höjvörwerdighed Ehrer ansögte.

Men nu, da nogle sagen at de Pagen Pegun, som sidder i de Forste Kald paa Landet, Kneller söge om nogen Forfremmelse, og ok andre Competenter ikke skulle for mig forekomme i Henseende til Alderdigsed i Embedet, eller Nödtörftighed. Ser jeg mig Forbi det Haab, Herren Ihst den Almegtiges Forsyn, at finde Barmhertighed.

15/11 1764

Hvad sig den unkalk Nådelidenhed angaaer, [illegible]
[illegible] selv den ansiner for nogen Merite, uden forhaabe
at den Glade Nådesmedigshed ville nogen min Skyld
[illegible]ladenhed, for fornoelet dette; Den jeg dåer for
Høiædelværdighed paa min Dannemagers Vegne, at jeg
i disse Skar staar, med Tåre og [illegible] unsigelige Bøn,
i Sønnesammenlignelse med en medarvende Hyrdesvend,
ungdr[illegible]ken min Fagerpredikes Hukommen Godgiørenhed,
for Landet paa mit Sammenligste Maade underfalde
Landet i sin Eiendt og Dank Tale; og i alt dette
Jammer jeg, med Guds Eiendom, ingen Klage Forbindt, om
allene min Kiødige Fagers Hvirke Enkemde Ankendighed
for Deres Høiædelværdighed skaaner til skadant Forsvarlig
Medvirkelse, som min Dannemagers for mig. I Sum
Hensynende Jammer og at trøste sig paa, og formedes, med
min, og min Enigædiges Mandes Bønner, til an-
=raabe den Allerhøiges om at skienke Naade for Deres
Høiædelværdighedes Øine. Forblivende i Høieste Sub.
=mission

Høiædle og Høiædelværdige
Hr Biskop!
Høibydende Herre!

Deres

underdanigste unge
Lemvig

St. Peders Præstegaard
d. 15de November 1764.

Herman Johan Lindved.
Sogne Degn for St. Peders Menighed
paa Bornholm.

Dimissionsattest

Byens i St. Peders Byen Mons Lindved har forevist mig
gode og Velsindige Prøve paa tilbørlige Attest, unge Hans Hebbe
Lige opførsel, og Flid i Hans Embede. Hvorfor jeg Ham
og Hans Hustru, Hr. Byens Ærværdige Borgmester Grev med Hem
lige Hans Hustru Hans Velædelbaarenhed Hr. Etatsraad Hem
Hans Hustru Hans Velædelbaarenhed Hr. Etatsraad Hem
Hans Hustru Hans Velædelbaarenhed Hr. Etatsraad Hem
gelst og Velgenest ydmyget.
Honnete ac supra. Steenberg

Efter Begiæring underskrevne Forordnede og Ex Officio
Mr: Herman Bohn Lindved ret Velbyrdig: at Jeg
i Sandhed har forfundet Jeg, Hvem nu Værdig Mand, i Embedet
Hvem nu flittig paapasning Dagen, og i Omgang med sin Næst
Hvem at, sin Ende og Pligt, rag Utagnende Mandsted
testerer. St. Peders Præstegrd d. 14de November
1764 Hansen.

Höjædle og Höjærværdige
Høie Biskop!

Naadige Herre!

Da Degnen i Vester Skarkiær, Nicolai Bidstrup, nu
død, og har det saa nær truffet Degnen Cald endnu, saa
understaaer jeg mig, allerydmygst at giöre Ansögning
om samt det. Da jeg haaber, at Deres Höjærværdighed
god vorder ikke har kongelig Gavgod, som De havde
for min Salig Fader, Hr. Lars Stiorth i Skakiær. Jeg
har fuldendt alle fornödne Examina ved Academi,
et, og nydeligt øvet mig i at prædike, ligesom jeg og,
saa om min Stilling og ükonstrygelige Christelige Kund skabelse
sikkert og tilstrækkelige Attester. Den Allernadigste
Gud velsigne Deres Höjærværdighed, med gandske
Höje Familie! Med gandske ydmygste Hilsen Jeg
til min Død forbliver

Höjædle og Höjærværdige
Naadige Herre!

Deres Höjærværdighed

Kiöbenhavn
d. 15 Novemb. 1764.

ydmygste Tiener

Niels Frideric Stiorth

Høyædle

Høyærværdigst og Høylærde

Hr. Biskop!

Da Degnen til Vester-Skarid Skrunigheds Nicolaj Biddrup den 13 Augusti med Døden er afgangen, og dennes Høyædle Høyærværdighed til Sognet har baaret den Naade for mig, og tilskrevet mig Skrivt og tilbragt Degnen Embede; Saa vel det, at jeg nu underdanigst henfalder til Deres Høyædle Høyærværdighed, at Deres Høyædle Høyærværdighed vilde behage den videre Gunst med mig, som førhen med de sidste Skolemester Børn og ikke lange nær fra dem, saavel med den første, og skienke mig ydmygst nu vacante Vester-Skarid Degnen Embede: Det er vist, at jeg med denne mine underdanigste Andragning ikke søger nogen Fordeel, med det saa ret som Degnen Embedet selv, som Deres Høyædle Høyærværdighed saavidt lenckt mig, da baade Skrivt, tilbragt og Vesterskarid Degnen Embed ligger godt; Det vil jeg allerunderdanigst bede, om vel naar Gud og Deres Høyædle Høyærværdighedes Villie, at jeg maatte nyde det, jeg nu allerunderdanigst supplicerer om, er dette, at jeg til Skrivt, saavel blod jeg nu baade har 3de Skriver at skiøtte samt Degn og Dagle, saa ogsaa samvittighedsmæssig med Skolemesters Eed skal være mig behørlig,

15/11 1764

Til ...ester. Maria Dagn ...mmod sat ig upp ½ ...lie.
Drugot Gud gisi at dess Høyde Høyærværdighed
Hirde maatte bøye sit at bevare mig, sin med
Kirken Høyærværdighed og ...mdanbarhed Høyæ...
Høyede Høyærværdige og Høylærde
Herr Biskop

Jens Høyede Høyærværdighed

...ærmundanger Junior

Nicolaj Jørgen.
Borlig den 15de November
1764.

Søren Schade

Deres Høy: adle Høyædelsta
Høy: ærværdigheds

Jeg i min kiærlig tilstand bønfalder
Jeres om de vilde gaae ihu Raad for
mig, og min Sallige Moder, som nu nærmer
med, 9. børn, de 6ere mindre uopdragne, og stand
mueden icke paa nogen maade forsikrede deres
brød, min Fader dødde nu i onsdags d: 14. Novbr:
Nicolay Bielkrup, som deres Høy: ærværdigheds
forpleiede fra Ste ols, og Ollinge menigheder
til Vester marie Byens Prime Kald, Hvor jeg
nu dødde min yderligste begiering er, om deres
Høy: ærværdigheds, vilde være saa ynskelig, at
befordre min Fadres broder Hans Bielkrup, som
er skolelærer i Snarum, Hvor Hr Radich[illegible]
Dem har recommanderet sam, og sig fremdeles
til deres Høyædelighed, som endnu gierne
at være saa lyckelig at nyde min Fr: Fadres Kald
Dem bliver for min sallige Moder, og Børnene en
stor Hielp, og bistand, Hr jeg er af Hiertelig godt
gemyt villig og ønskeligt; i fal det er muelig
Dem Høy Ære i gode Øine deres Høyædelighed vær
i Deres, Paa naadig, og Ærværdig Høyædelighed
Forrige Kald: at det første jeg Høyth min Fr:
icke skier glandt; —

Høyadle Høylærde Høyædelsmand
Hiertelig Ærbødigste Tiener, Hans Nicolay Bielkrup

Nr 19. Novbr: 1764.

Højædle Højærværdige og Højlærde

Hr Biskop.

I Betragtning af Deres Højærværdigheds Høie Naade og Bevaagenhed imod de fattige Degne som her paa Bornholm ere i ringe Kald som af Deres Højærværdighed gjæstelige Naade ere forpligtede til større Tieneste tage jeg fattige Anstand mig herved Dagen i st. Pouls Tieneste paa Bornholm, mig den underdanigste Frihed at indstille mig for Deres Højærværdighed med denne min underdanige Bøn, at jeg maatte forpligtes til det vacante Degne-Kald i Vester Marie-Sogn ibrigen Landet. Jeg har ikke allerede som formeer sagt i nogle Aar ved Rønne-Skole, førend jeg kom her til Bogndt, men og nu været i disse ringe Kald paa allerede Dag, hvor det nu ganske ringe Indkomst for mig der pleier med Kone og Børn. Og stiller Deres Højærværdighed dette attest for Langmod, mit Forhold betræffende, saa vidner ikke allerede den paatagnede Degne-Postens Velærværdige Hr Jørgen Kofods attest det, men jeg forbinder mig ærligt og til at nyde Velærværdige Hr Provst Steenbechs recommendation. Ei mindre jeg underdanigst Deres Højærværdighed at samme min Ansøgning naadigst maatte optages og gunstigst bønhøres. Jeg forbinder mig til Deres Højærværdighed Høje Bevaagenhed, den jeg ønske vil tilbøde mig, som bestandig Deres

Højædle Højærværdige og Højlærde
Hr Biskops
underdanigste
Tienner
Jørgen Sandbye Bohn

Vester Kirke-Sogn d. 20de Novembr
1764

Da Sogn Degnen i Paalsheerad Ihn Landvigen og
Proestens mand Mons Torgen Landvig Bekr at mine
Allest ingenmeer vaabn om Land eyent og Leylond,
som Land vig med Sandfærd vidner, at Gaard vaabn og
vaabn Kirken har vidst sig Slidig og vaarsagen i
sit methode, i sit ösning Forfald at bar sömlig og
Skikkelig, Ligesom skt og nu er, Sandfærd, at Gaard
Leystand vaglat Gemle gudelige og Sarvelige
Forfald nu i Sögn af skt vinge Kald vagat vinge
Sorsorg og Sagre vig Ihn underdanige Pligtsyd at
Liebrik Som Höjeerverdige hl: Biskops höje Naade
gnedigst.

Torgen Holst

Paals prestegaard
d 20 Nov: 1764.

Højædle Velbaarne og Højerværdige
Hr Biskop
Naadige og Højgunstige Herre!

Ved den sørgelige efterretning om min salig Broder[s] sahlige Afgang, gaaer og den bedrøvelige Tilstand, hvorudi Gud efterlader Enke med 8 Børn, at skulle de 8 Børnaa og Sinne Gud Moderen, bekiender sig, mig meget til Hierte, og saa meget mere, som jeg har erfaret mig selv i den samme Stand lidt at kunne dem til Hielp i deres bedrøvelige Omstendigheder, Hvorfor maatte det bedrøvede Enke og Børn Højædelighed, at tænke mig at ved min kiære Broders sahlige Afgang vacant blevne Degne-Embede ved Hellig Maria Magdalene Sogn paa Bornholm, hvad Gud, at det ey mit Sind og meget stille glæde mig; hvorpaa at tænke være min Broders sahlige Enke og Smaa Børn til den Hielp og Understøttelse, som kunde være mig muelig. Hvorfor Højædle Højerværdighed har for kort sit sidste

5/12 1764.

Haabet den Naade for min Afl. Broder at forlegge Sam-
vittighedens Regn-Skab, hvem Gud kortte Levedage gav at
vogte de Forpligtninger, som de medgaaer til Sjæle-
Hyrdens, med Flid og Troskab, saa vidt Skrøbe-
ligheden maatte tillade, og Gud naadig tilsee mig, at be-
stikke mig til min Afl. Broders Successor. Jeg er
nylig i 44de Aar gaaet Herren paa Sin Salige
Befalings Vei i Staden, og paa 30te Aar Skolelærer ude
Syndere Dage her i Sielland, og Herren Jesus Kiendes-
gierning allerrigest bekiendt, og ligesaa jeg uden
nogen Paavirkning ogsaa eagteligt har ogsaa mig i
dette Embede, saa haaber jeg og paa Guds og Herren
Naade, saa lenge med ald Lydighed, Flid og Troskab
Kiendes at ogsaa mig i dette min Forgiængers Fodspor
findes, hvor Gaven mig naadigst bliver forundt,
at jeg kan gøre Herrens Sag, Herr Højædle Højær-
værdighed Naade og Højgunstighed bevaret.

I Forsaadning om vi Naadig Bønhørelse,
forbliver jeg ydmyg Tid i Herren Underdanigst

Højædle Velbaarenhed og Højærværdighed

Min Naadige og Højgunstige Herres

Kiøbenhavn
d 5te Dec: 1764

underdanigste Tiener
Hans Bistrup

Ærlede og Velbyrd
Hr Provst Steenbeck.

Mig er tilsendt kommen Hans Exc. Grevelig Excellence Hr Geheimeraad og Stiftsbefalingsmand Hr Greve von Knuths Ordre af 22 Nov. 1764. saa lydende:

Saa Hans Majestæt af 16 hujus naadigst tilgiver, at da det af vedfølgende Politie Forseelse er skeet, at Herman Nielsen Busk borger Borgerlig Nering, og for di han ikke havde taget Borgerskab, formenes ham for alle Borgerlig Ejendeler bestaaende. Da bør han nu at nedlegge alle Borgerlig Nering, eller i fald han ønsker at beholde sit borgerskab igjen taget Borgerskab og der af bør alle Borgerlige Ejendeler; og formedelst begangen Forseelse og unddragelighed, efter Politie Reglens Dom og Kiendelse at miste 2 Rdr: Hvorfor

Hvilket jeg tager mig den frihed at communicere Deres Velædelighed og estime

Ærlede og Velbyrd

Hr Provstes

Ærbødigste

Tiener

Helmer.

Kiøge den 6 Dec:
1764.

p. Cämt. fr. Höjbyrd. Lindstow i Höjadl. og Velbrn. fr.
Obrist de Bildows nærværende Skrivelse ubevidt
at for= Skade, Grader nu Lærred at gøre. Vedlegg med
Vedkn. at omtrende min Land-mand elsk; At han, den
rette Eier af Endeig Frygtelig under Høj. Land-Herskabs Gods
ved og Klamere Præster, som Degnen og offentlige Bedra-
gerier jo alt for evindelig, at føre dem Regentie
Ganighed, retfærdig nytte at ophæve dem; Og for mein Guds
naadigen at vække Brødre for dem Landets Øvrighed
den Fredsbud og Jesu Navns Ære at konstatere, ogsaa
at de Onde og Ugudelige Skamme af den Pension, som Kongen
vor Øverste Monarch i Naade og rette Ungdoms Aandens Frygt
formedst dem. Bestræbe vor rettelig vaagende og malitiøse
phantasie ej bedre vorde, med at Kunstens i ret Mode Gilde
paa Mund og Brød, og ikke Skade indbringe Skatkammeret
Memorialer dem har indsendt, Hvorved dem har begiert Skade
Skatten ved dennem, at Høje Mandstorer ved Cardenaler og
Pavelig nærværende Ingvisitører, hvorpaa den examinerede
af Sekretaire Lester over skulde forfatte et Skrift
imod dem Gud ej Retfærdig Lidet cirkulere, som ikke
rettelig Haard bedrager, og skal saa snart som muligt
klages med Vorbøn paa Grev Sagi Kr. Stor, der
dyrebare. Rest alt Velbegrundet Foranstaltning over
Herrskabet Høj Velbrn. Familie Ære og Høj Navn
Secretion Gud og Høj Øvrighed Ære Skatter

Gud Hans Høj Velgrundet

Rome d. 9de Dec.
1764.

Ydmyge og underdanigst Diener

Steenbuch

Copie uyt Circulair Brieffe bei Frankfurt gehn Bonn
Cöln

Brandenburg

Durchleuchtig i mein Freundt, Vetter und Bruder. Nachdem
Ewer Liebden Allerhandt Ursachen anhero haben, Ewere Fürst-
lige Gn. meinem Bruder, mir, und den Königreichen und
Landen meines Bruders viel Gutts erwiesen, Ewere Liebden
Eyferigkeit in allen Begebenheiten Gelegenheit zu
Verspüren gegeben, Ewere Liebden auch Ihre Gn. Gn. Brüder
und Vettern, Ihre Liebden Ihre Gn. Gn. Brüder, und Ihre
Liebden Ihre Gn. Gn. Vettern, Ihre Liebden Ihre Gn. Gn.
Brüder, und Ihre Liebden Ihre Gn. Gn. Vettern, Ihre
Liebden Ihre Gn. Gn. Brüder, und Ihre Liebden Ihre Gn.
Gn.